

פרשת

אמור

תשפ"ה

שריבי אזר

408

עיר זקדיש'ס השבועיים של
הגדול'ס הרב אליעזר ברלנד שליט"א

נציא תשכח מפי זרעו

שיעור נורא
בגדול'ס רשבי"י
ועניין צדיק הדור

ל"ג בעומר

- שני עמוד שנמסר במלכה מלכה מוצאי שבת קדש אחרי-קדושים ליל י"ג אייר 2
 שיעור יום רביעי תזריע מצורע ב אייר תשפה למפעל התורה 11
 בוקר שבת קודש פרשת אחרי מות - קדושים, י"ב אייר תשפ"ה 38
 שיעור שנמסר במוצאי שבת קודש ליל ל"ג בעומר תשנ"ז 42
 והתקדשתם: כשאין קדושה - זה יזיק לילד אפילו בגיל מאוחר 58

שיעורים

עוד שנמסר במלוא מלכה מוצאי שבת קדש אחרי-קדושים ליל י"ג אייר תשפ"ה

פעם אחת קרה שסמוך לשקיעה, כמה פעמים יצא לו, כי הוא התפלל מנחה תמיד לפני השקיעה, אז פעם אחת הוא ראה שזה כבר סמוך לשקיעה, אז הוא התפלל במגן בדרך. היה בדרך לברסלב, הוא ראה שהוא יצא קצת מאחר, הוא התעכב.

אז צריך לדעת להתפלל תמיד במגן של שובו בנים. איפה שהוא הולך, איפה שהוא בסוף העולם, תמיד לחפש מגן של שובו בנים. וכל התפללות עולות דרך שובו בנים, כמו שאמר הרב'ה מטאהש שכל התפללות היום עולות רק דרך שובו בנים, הכתל זה בידי הציונים אז רק דרך שובו בנים.

הרב'ה שם את היד על המזוזה לפני שיצא מהבית. כשהרב'ה הגיע לברסלב הוא שם את היד על המזוזה.

כי צריכים תמיד להתפלל במגן של ברסלבים, של שובו בנים, רבי נתן אומר איפה שיש עשרה משובו בנים צריך לרוץ מסוף העולם. צריך להתפלל רק במגן של ברסלב.

רבי נחמן טולטשינער בחיים לא הפסיד מגן של ברסלב, בחיים הוא לא הפסיד, רבי נחמן טולטשינער אפלו שהוא היה גר בירושלים, והוא היה גר בחברון. והוא היה בפרעות חברון, הוא לא הפסיד מגן של ברסלב.

הבד"ץ, לא יודע. למה למה אומרים חצות קצור? מה מה מה קרה פתאום? לא יודע, לא משנה. נסתדר כבר. כל אחד כל אחד ישאל את הבד"ץ ילך לבד"ץ וישאל, מדוע קצר. ואחרי זה ביום חמישי עוד פעם קצר. עוד פעם יש קצר. השבוע חצי שבוע זה קצר, זה אסור ללכת קצר זה נגד ההלכה, רק ארץ...).

אז עכשיו כל אחד צריך ללמוד רבי שמעון בר יוחאי, פרשת בראשית, ארבעים וחמש דף. הבנים לא הולכים לישון, כבר ישנו מספיק בשבת. ואחרי זה נוסעים לחברון לחלחול. לחלחול מגיעים ב-3:00 לפנות בקר, כלם ישנים. ב-2:00 מגיעים לחברון. עד 2:45, ואחרי זה ב-

השובע צריך לגמר את הזהר. את הזהר בראשית. זה בדיוק ארבעים וחמש דף, יכולים לגמר את זהר בראשית עם הפרוש. כל אחד יקח זהר בראשית, שיקח את זה מפה או ממישהו, ויגמר ארבעים וחמש דף עד ל"ג בעומר ב-24:00 בלילה. צריכים לגמר את כל הזהר פרשת בראשית, פרשת בראשית להספיק, כלם ילמדו, הבנים לומדים עכשיו זהר עד 24:00 בלילה. אחרי זה ילמדו עשר דפי גמרא בכתבות, מאה ואחד עשרה דפים כל יום עשרה דפים, גומרים את זה בדיוק, היום זה י"ב. היום אומרים תקון חצות קצר, רבע שעה, גם מחר קצר (- ערב פסח שני). עכשיו מקצרים את זה... (אני לא יודע למה. אם זה הוראת

3:00 מגיעים לחלחול. כל הערבים יושנים חזק.

חדר ההורים יהיה לאבא ואמא, ואתם תישנו בחדר. איפה הבנות ישנו אני לא יודע. אולי בסלון.

עכשיו קראתי במהרש"א, שאם אין בנות זה סימן קללה. כך אומר המהרש"א. שכפר דכריא, לפני החרבן היה פפר דכריא, רק בנים. פי שנים יוצאי מצרים. אם אין עשר בנות במשפחה, זה ממש קללה. אם יש עשרה בנים, צריכים עשר בנות. שם היה מליון מאתים בנים. כך כתוב בגטין נ"ז.

(זה אתה פתבת את זה? לא אתה. אז אתה פתבת את זה? אתה פתבת את הגמרא האת? מודה. הודית. זהו. מי שמוודה, "מודה ועזב ירחם".)

אז היה כפר שחליא, [-] כמו שחלים ואכלו שחלים. היה כפר שהיה אסור להכניס אורחים. כמו בסדום, לכן הם נחרבו. נחרבו כי היה רק בנים ולא היה שם אפלו בת אחת. אם יש מליון מאתים, צריכים עשר בנות מינימום. הברכה, זה אומר המהרש"א, זה רק על ידי הבנות.

הבנות מביאות את הברכה, לכל בת יש שכל פי עשר מליון מלאיש. בשניה אחת היא יכולה ללמד מה שאיש לומד בעשר שנים. הרבי'ה אומר ביום השלישי, שאת כל החכמות אפשר להכניס בשעה אחת. אז זה

עכשו הייתי בכפר עזה, בעזה, שלשה ימים. אנשים נפלאים, ממש נחמדים. וכל אחד יש לו ארבע נשים זה ארבעים וארבעה ילדים. אבל אין להם בתים, לא יודע מה קרה, הם יושנים תחת כיפת השמים, אני לא יודע מי עשה את זה, זה אתה עשית את זה? אתה מודה? אז תגיד. אם אתה תודה, אני לא אעשה לך כלום. אם לא תודה, יהיה לך בעיה. אז אתה מודה. טוב, אתה "מודה ועזב ירחם" [משלי כח, ג]. אז אתה הרסת להם את כל הבתים. בסדר, עכשיו אני יודע מי דוקא אנשים נחמדים, טובים. עכשיו מבקשים לפנות פה את כל הבתים. עכשיו אחרי [-] הבתים, להחתים את כלם. לפנות תוך עשרים וארבע שעות את כל החדרים. אפשר לגור עשר משפחות בדירה אחת, זה זה זה לא נורא. יש שם אנשים ממש אמללים וטובי לב וממש נחמדים. ועם ארבעים וארבעה ילדים, צריכים לדאג להם, הם לפני כלם. הם קודמים. הם לפני.

תגיד לאמא שלך שאבא שלה אמר לפנות את הדירה ותבאו לגור אצלי. יש לי חדר ליד המקוה פנוי, זה חדר לנכדים.

להיות מאה שבועים ושש דפים, חייב להיות. הנה, נחמן נמצא כאן, זה נחמן שטרן, אתה תשלים את זה. אתה גומר היום בבא בתרא. אמן. אתה לא צריך לישן אתה ישנת כבר כל השבת. עכשיו אתה ער, ומחר יש לך חידר? נכון? אז תהיה ער אתה עכשיו הולך לישון ב-24:00 אתה קם ב-7:00 יש לך שבע שעות.

הפנות עכשיו לומדות, אומרות את כל התהלים. עכשיו 22:15 עד 24:15, ואחרי זה הם צריכות ללמד שמואל. ללמד על האמא המסכנה הזאת (-) האומנת של מפייבוסת), שהיא רצה לממ"ד. יש ספור נורא מוזעזע בשמואל. (אתה לא לומד שמואל. למה? פי רבת אתה? הוא בחידר הוא נתן לך סטיירה? מה, אבל אמרת רש"י, ולא שמואל. שמעתי ששמואל נתן לך סטיירה, זה נכון? הוא היה הרב'ה...)

אז בשמואל כתוב שהיתה אומנת אחת, אתה זוכר של מי היא היתה אומנת? של יונתן, [והיא גידלה את בניו של יונתן בן שאול מלך ישראל] יונתן הקטן שרץ לגן. אז היה לה ילד כזה חמוד, פצקלה כזה. מה קרה עם הילד? הוא נפל, היה אזעקה, והיא רצה. אסור לרוץ! עכשיו היה אזעקה באמצע סעודה שלישית. היה בחולון גם אזעקות, נכון? רצתם לממ"ד? אין לכם ממ"ד. תבוא לגור אצלי.

הבת, בשעה אחת היא לומדת מה שלומדים בעשר שנים.

ברוריה למדה בשעה אחת מה שלומדים בשלש שנים. זה פסחים סב. אתם לא לומדים פסחים. אבל תלמדו בבא בתרא. אם לא לומדים פסחים. בבא בתרא זה זה מאה שבועים ושש דפים, פחות אחד. למה פחות אחד? כנגד "תעיתי כשה אבד" [תהלים קט, קעה+1], כי באמת בתהלים אין מאה שבועים ושש יש מאה שבועים וחמש. כי "תעיתי כשה אבד" זה כבר לא שיף. הרבי מסביר, ש"תעיתי כשה אבד" זה להגיד שאחרי שאני יודע את הכל, אם אני לא ברסלב, אני לא שיף לרבנו, אני לא יודע כלום. אפלו שאני יודע מאה שבועים וחמש פסוקים, אני מקים אותם. [כלומר בכל הפסוקים שבפרק ק"ט מתפלל שבזכות מה שעשה ומה שזכה שה' יעזור לו, כגון הפסוק 'נר לרגלי דברך ואור לנתבת', שמבקש שבזכות שזכה שה' נר לרגליו יעזור לו ה', אבל בפסוק האחרון שם אומר: 'תעיתי כשה אבד בקש עבדך', דוד המלך אומר שאחרי כל מה שאמרתי שעשית והשגתי אין לי שום זכות, רק אני מבקש שה' יחוס עלי - בקש עבדך].

אבל הפסוק האחרון, זה כנגד הדרך האחרון בבבא בתרא, כי חסר דף אחד [שהגמרא מתחילה מדף ב]. צריכים להשלים את זה, זה צריך

ממלון בראשית במצפה רמון, צריכים לדעת איזה פסוקים להגיד ש[-] [עוברים ליד מקום קבורתו], הוא גזז את הפאות למליון וחצי ילדים, זה לא פשוט, הוא צריך לצאת מהגיהנם.

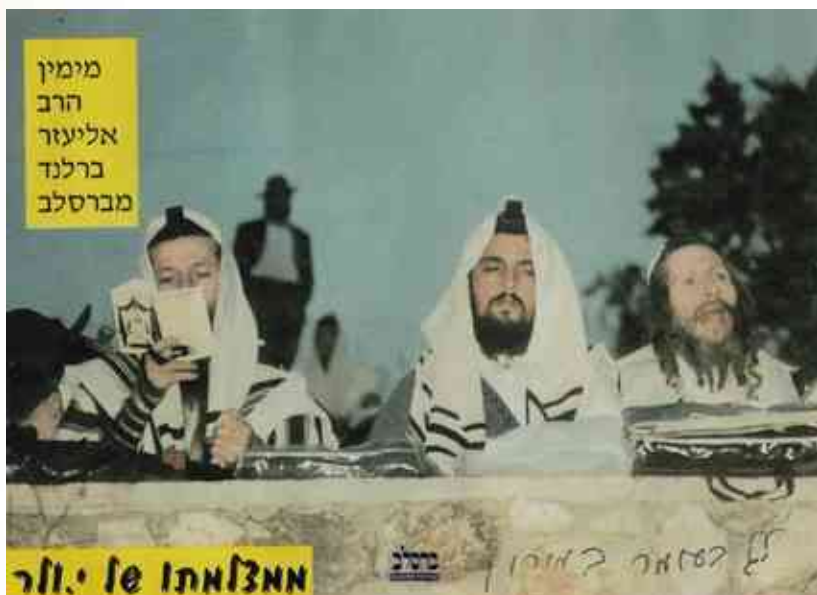
אז זה אני לא אמרתי להם לרוץ. אמרתי להם לא לרוץ. אמרתי להם, הזהרתי אותם. האומנת רצה עם הילד של יונתן, כי היה לו ילד חמוד דוקא, היא נפלה עם הילד, כי היה אזעקה, אז היא רצה. אסור לרוץ. אנשים עכשיו נפצעו אנשים שרצו. (בחולון גם רצו לממ"ד? לחדר מדרגות? אתה גם כן רץ. אין לך ממ"ד? אז תבאוי לכאן, גמרנו תשנו כאן, תקבלו שני חדרים, יש לי שני ממ"דים...)

אז היא רצה לממ"ד, הילד נפל, והילד הזה הביא את כל הצרות. כיון שהוא נפל אז הוא לא יכל לבוא. [דוד שואל את ציבה שהיה עבדו של מפיבושת על מפיבושת שהיה נכה ברגליו] איפה אתה? למה לא באת? אז ציבה אמר: הוא חושב על מרד נגדך, הוא מתכנן מרד, הוא הרגת את הסבא שלו. סבא, סבא מתוק הרגת. מה קרה עם הסבא שלו, אתה לא זוכר? אתה יודע? טוב שאתה לא יודע. זה אסון גדול, אני לא רוצה לספר. בסוף פתחו לו את הראש. זה ספור מזעזע. טוב שאתה לא יודע. אבל מי שלומד שמואל יודע מה קרה

לי יש ממ"ד. אני רצתי לממ"ד ונפלתי. היא גם כן רצה לממ"ד והיא נפלה. הגיע החיזבאללה והגיע החמאס...

איפה זה היה [המקום שנהרגו שואל ובניו]? בחר הגלבע, עוברים בחר הגלבע, צריכים להגיד את הפסוקים, "הרי בגלבע אל טל ואל מטר" [שמואל ב' א, כא], צריכים להגיד את הפסוקים האלה. עכשיו נוסעים למרון, הרבה הרבה יעברו דרך הגלבע, מי שנוסע דרך כביש הבקעה אז הוא עובר בחר הגלבע, יגיד את כל הפסוקים שאמר דוד. אז להדפיס את זה במאה אלף עתקים, שלום פוקס ידפיס את זה, נחמן ידפיס את זה, יחלק לכל אלה שנוסעים למרון, מי שנוסע למרון כבר עכשיו — מקף באש.

צריכים להגיד את הפסוקים "הרי בגלבע אל טל ואל מטר". בגלבע הכל רק שממה. אין עד היום שם גשם. (צריכים לדעת איפה איפה השיפר. איפה השיפר? אתה יודע איפה השיפר? בחולון. בסדר, אז תשפר אותו. שיהיה קצת גשם...) עד היום לא יורד גשם בגלבע, כן גוריון אמר שהוא יפריח את השממה, אבל [-] שלא ירד גשם. אבל הוא עבר לשדה בוקר, הוא קבור בשדה בוקר, כל פעם אנחנו עוברים משם. כשחוזרים מאילת וכשחוזרים

מבלי להסתפר. אז הוא בא לְדוֹד המלך בלי להסתפר. הוא שאל אותו למה לא הסתפרת? הוא אומר לו: אני בכיתי, אני חכיתי לך [שתחזור למלך]. ציבה [עבדו שדוד נתן לו את כל נכסי מפיבושת] אָמַר: לא נכון, הוא בכה, כי הוא רוצה את הנדל"ן, הוא רוצה את הכסף. וזה הכל ביוזנס. הכל פה כסף, הכל על כסף, רבים על הכסף.

אז דוד, שואל אותו: איפה היית? הוא אומר מה פרוש איפה הייתי? אני פיסט, איך אני יכול ללכת? האומנת הפילה אותי, היא הביאה את כל הצרות, שהיא הפילה אותו. [דוד] אָמַר: ככה? "אתה וציבא תחלקו את השדה" [שמואל ב' יט, ל]. [איך שדוד] אָמַר "אתה

לסבא של הילד של יונתן, מה קרה לסבא שלו, והוא (- מפיבושת) רוצה את כל הרכוש של סבא [שאול שמלך על ישראל] בחזרה. הוא רוצה החזרת שטחים, הוא רוצה החזרת רכוש. הכל זה כסף, הכל ביוזנס. הוא רוצה בחזרה את הרכוש, את הבתים, את הנדל"ן. אז דוד אָמַר לו בסדר, תקח את הכל. ככה הוא אָמַר לו.

אז אחרי [-] שנה דוד חוזר [למלך על ישראל אחרי ששקט מרד אבשלום], אז מפיבושת בא אליו. הוא לא הסתפר [בכל אותו זמן שדוד נרדף], עכשיו הוא בא להסתפר. לא היה מי שייספר אותו? מי מי מספר פה? צריכים לספר בל"ג בעמר, צריכים להביא ספר, אני לא נוסע

סודות. זה שיף לשב"כ, וככה. אני אגיד לך, איך השם ברא את העולם. השם עשה עץ. והוא אכל מהעץ הזה, מהפרות של העץ, וככה הוא ברא את העולם. ואדם הראשון האמין לו. תהי האמינה, ואדם הראשון האמין לה.

עכשיו אדם הראשון צריך לבא בגלגול לתקן את הלשון הרע. [הנחש אמר ש] היתה דבר לפני הקדוש ברוך הוא. כלם שואלים מי היה הדבר לפני הקדוש ברוך הוא. זה היה עץ הדעת. הנחש "גלה" את זה, הנחש היה מדען..., היה מדען הראשון. אתם יודעים מי היה לפני הקדוש ברוך הוא? — זה היה עץ הדעת. הוא אכל מעץ הדעת, לכן הוא ברא את העולם. ואדם הראשון האמין לו, וחוה האמינה לו.

ועכשיו צריכים לתקן את זה. דוד בא לעולם לתקן. ככה מסביר ה"נחלת בנימין", לא זוכר מי כתב את זה. זה לפני מאה שנה. הוא אומר שכל הבריאה של דוד זה לתקן את הלשון הרע שאדם הראשון קבל על הקדוש ברוך הוא מהנחש. הוא האמין לנחש, ועכשיו הוא צריך לעמד בלשון הרע, בשעה שכלם רודפים אותו, מליון אנשים נגדו. דוד ברח עשר שנים, עשר שנים הוא ברח. כלם נגדו, כלם עכשיו רוצים להרג

וציבא תחלקו את השדה" — יצאה בת קול, זה כתוב בשבת עמוד ב'. (אתם נגד שבת. אתם הולכים להפגנות נגד שבת...) אז מי שבעד שבת, שילמד היום נ"ו עמוד ב דף נ"ה נ"ו את הכל שדוד לא חטא, שאף אחד לא חטא. אז [-] אומר שהוא קבל לשון הרע, [-] אומר לא, הוא לא קבל לשון הרע. היה באמת מחשבות לא טובות. אז זה מחלקת. אז ברגע שאדם מקבל לשון הרע, אז יוצאת בת קול, אתה הפסדת את כל הדברים שלך. קבלת לשון הרע — הפסדת את המלכות.

אומר ה"נחלת בנימין": שדוד היה צריך להיות מלך המשיח. כל מה שהוא בא לעולם — לתקן את הדבר הזה. כיון שהוא הגלגול של אדם הראשון. כמה אדם הראשון חי? תשע מאות שלשים. כמה חסר? שבעים. דוד חי שבעים. אז הוא ממשיך את אדם, הוא ממשיך את אדם הראשון. כמו שרבי אלעזר בן עזריה המשיך את שמואל הנביא [ששמואל חי 52 שנים וכשרבי אלעזר בן עזריה היה בן 18 אמר הרי אני בן 70, שנוספו שנותיו על שנות שמואל הנביא].

אז דוד אדם הראשון בעצמו. ומה אמר הנחש לאדם הראשון, אני יגלה לך את כל הסודות. הוא ידע כל הסודות. לכן אסור לגלות

הכל זה געלט [-], הכל זה רק כסף, הכל היה רק על כסף, (אם היו מביאים לו פלאפל, אז אולי הוא היה נרצע, אבל הוא לא הביא לו פלאפל. איציק אמרתי לו: תביא פלאפל, הוא היה נרצע, אז אם הוא היה מביא לו מנה פלאפל, אז הוא היה, אז יונתן מתפייס אתו. דוד היה מתפייס אתו, אבל בסוף הוא לא הביא לו פלאפל, אז הוא לא התפייס אתו.) אז הוא אמר לו, אמר תתחלק עם ציבא. יצאה בת קול, כל זה כתוב בשבת.

עכשיו כלם לומדים שבת, [-] נ"ה נ"ו, ואז הולכים לישון מ-23:00 עד 6:00 — שבע שעות אפשר לישון, אתה יושן מ-24:00 עד 7:00, ואתה יושן מ-23:00 עד 7:00 — שמונה שעות, עכשיו זה 22:20. אז עד אז אתה קורא שמואל. איך היא הפילה את התינוק, זה פרק ד' פסוק ד'. ואחרי זה אמרו לו להתחלק בשדה.

עכשיו נקרא בעוד חמשים יום נקרא על הקערות. שתים עשרה קערות כסף. אז למה לא הביאו לי קערה אחת? למה לא הביאת קערה? ומה עם הכפות זהב? כמה כפות זהב? שתים עשרה! אז אי אפשר להביא אחת? אחת, רק אחת בקשתי. אני לא מבין למה.

אותו ולחטל אותו. הבן שלו [אבשלום] רוצה לחטל אותו, כלם רוצים לחטל אותו. זה נסיון בזה שאי אפשר לעמד בו. אז אי אפשר לעמד בזה, אבל לפני זה, מאיפה אתה באת? כל העבודה [בבריאתך] היתה בשביל הנסיון הזה. הוא אמר: זהו אם הוא היה עומד בנסיון הזה הוא היה נהיה מלך המשיח.

עכשיו זה ל"ג בעמר, שכל אחד מקבל ניצוץ מרב שמעון, ניצוץ מרבנו.

הבנים ערים עכשיו, ב-5:40 זה הנץ, 4:40 מתחילים הודו. יש עכשיו לישון שש וחצי שעות. עכשיו זה 22:20, עד 5:40, זה שבע שעות. שש וחצי שעות אפשר לישון. מי שרוצה לישון.

הבנות עכשיו אומרות תהלים, ואחרי זה לומדות שמואל א'. על האומנת שהפילה את הילד, ועל הילד הזה שבגללו נחלקה מלכות בית דוד. כיון שהיא הפילה אותו אז נחלקה מלכות בית דוד. כי דוד האמין שהוא באמת הוא לא רצה לבא, הוא אומר כן רציתי לבא. הוא אומר: זה כבר מאחר, אז עכשיו אתה לא יכול להתנצל, אני כבר לא מאמין לך. תתחלק בשדה עם ציבא. תתחלקו בנדל"ן, תתחלקו ברכוש, בכסף,

ידי שהיא שופכת שלשה דליי מים, והבית צריך להיות כמו בית מרקחת, שיהיה בית מצחצח לגמרי.

אחרי זה היא אומרת תהלים עד 24:30 ועד 1:45 היא גומרת שמואל עם הגמרא בשבת. גמרא בשבת, אם דוד קבל לשון הרע או לא קבל לשון הרע, ומה קרה עם הילד שנפל.

וכל הבנים לא צריכים לישון בכלל. הם גומרים עכשיו עשרה דפים בכתבות, כל יום אחד עשרה דף. עד כ"ב, ואז היא רציט של הרב שמואל אליעזר אלפנדר.

כל אחד לומד עם אשתו, עכשיו [לקוטי הלכות הלכות] תפלת המנחה ז', על גדת חתן וכלה. ביום חמישי מתחילים החתנות, כל חתן צריכים להגיד לו ללמד תפלת המנחה ז'. שם זה מסביר את כל הסודות של חנכה. כל חתן, אפלו אתה שעוד חצי שנה אתה חתן כבר, היום אתה בן 16 וחצי. עוד חצי שנה אתה... אתה צריך להתחיל ללמד [לקוטי הלכות הלכות] תפלת המנחה ז'. כל יום תלמד שלשה עמודים. עד ז', ובסוף זה מדבר חתן וכלה. מה הסוד של חתן וכלה — איך להביא את משיח, איך להביא, כי כל החתנה

זה הכל כיון שאדם הראשון, צריכים לכפר, מיד אחרי נחרי העולם. הוא לא עשה כלום, אבל יש לו נכדים, נינים, [-] תעשה מלכה תשיר ומירות.

וזה שאומר איוב, "ויהי לאכל כנרי ועגבי לקול בכים" [איוב ל, לא] — כל הטעות שלי שלא נגנתי. אדם צריך רק לנגן 24 שעות. עכשיו ערים עד הבקר אפשר לנגן 24 שעות.

כלם נוסעים לחברון. ואחרי זה לחלחול. לחברון יוצאים ב- 1:00, בחלחול זה ב- 3:00 מגיעים עד 5:40. ב- 6:00 מתחילים הודו, בשבע כבר כלם כבר בבית. אפשר לישון אחר כך כל היום, מי שיש לו ישיבה יכול לישון שעה. מ- 7:00 עד 8:00.

אבל הבנות יושנות עד 8:30. ומי שאין לה סמינר, עד 9:00. מ- 2:00 עד 9:00 זה שבע שעות. עכשיו כל בת שופכת שלשה דליי מים, ועל-ידי זה היא בונה משכן. משכן זה מטה, שלחן, פסא, נורה. פעם המנורה היו צריכים לעשות את זה, להביא נפט, להביא ככה, להביא גרות. היום הכל אוטומטי, אבל פעם זה היה עבודה שלמה להדליק את הנורה. האשה צריכה להדליק את הנורה, ובזה היא בונה את המשכן. על

זֶה רַק לְהָבִיא אֶת מְשִׁיחַ. כָּל הָעֵנִין
שֶׁל חֶתֶן וְכֵלָה זֶה לְהָבִיא אֶת
מְשִׁיחַ. הַשֵּׁם בָּרָא שְׁנֵי מִיָּנִים, כְּדִי
לְהָבִיא אֶת מְשִׁיחַ.

וְעַכְשֵׁיו אֲנַחְנוּ עוֹד אֲרַבֵּעַ יָמִים זֶה
ל"ג בְּעֶמֶר, מִתְהַרְגֵּעַ הַזֶּה יוֹרְדָת
אֵשׁ, כָּלֶם מְקַפִּים בָּאֵשׁ.

כָּל אֶחָד לּוֹמֵד עִם אִשְׁתּוֹ [לְקוּטֵי
הַלְכוֹת הַלְכוֹת תַּפְּלֵת הַ] מִנְּחָה ז'. הַבְּנוֹת
גּוֹמְרוֹת אֶת הַתְּהִלִּים עַד 24: 30.
שׁוֹטְפוֹת אֶת הַבֵּית. אַחֲרֵי זֶה
אוֹמְרוֹת אֶת תַּקּוֹן חֲצוֹת עַד 10: 2.
אַחֲרֵי זֶה הוֹלְכוֹת לִישׁוֹן עַד 9: 10.
מִי שֵׁישׁ לָהּ סְמִינָר זֶה עַד 20: 8.

שיעור יום רביעי תזריע מצורע ב אידי תשפה למפעל

התורה

ואנשים ידעו לשון ציפורים
הבינו.

הציפורים יודעים עתידות,
הציפורים רואים מסוף העולם
ועד סופו, ברן יחד כוכבי בוקר,
ובבוקר הציפורים שרות כי
המלאכים מתעברים בהם, בכל
ציפור מתעבר מלאך.

עכשיו אנחנו לומדים פרשת
מצורע, שני ציפורים, הציפור זה
ש"ע נהורין, [צפר גימטריא ש"ע],
לחזה היה ש"ע נהורין כתוב
בשער הכוונות, חזה היה לה ש"ע
נהורין, נביא שער הכוונות וזהר
קדושים, חזה היה לה ש"ע
נהורין, כל אשה יש לה ש"ע
נהורין, הנה שער הכוונות חלק
ב', אז חזה היה לה ש"ע ריבוא
נהורין, אדם היה לו רק 150
ריבוא נהורין, כל אשה צריכה
שיהיה לה ש"ע ריבוא נהורין,

פעם כל אחד ידע את השם
המפורש, זה היה דבר רגיל לדעת
את השם המפורש, כמו אבזה
דשמואל שהרא"ש מביא
מההלכות גדולות, תביא הלכות
גדולות שהרא"ש מביא, שהוא
בא על ידי השם המפורש, כל מי
שבשובו בנים חייב לדעת את
השם המפורש, תוספות מביא
שידעו את השם המפורש פעם,
כולם.

כמו אבזה דשמואל, תוספות
מביא ע"ג עמוד א' שהוא בא על
ידי שם הוה עובדא אבא של
שמואל, והיא קבלה מלקות, ל"ט
מלקות, עבר את הים על ידי שם,
כי המטרוניתא אמרה לו - כתוב
בהלכות גדולות - היא ידעה, כמו
[ש]כתוב בגיטין, נביא גמרא
גיטין, הוא ידע לשון ציפורים
והציפורים אמרו לו תברח

רומא לא של יון?
אלא הם שלטו
באיטליה, כבשו
את איטליה
הכניעו את
הרומאים, לכן
אומרים איטליה
של יון, הגמרא
אומרת בשבת
איטליה של יון,
שהם זכו לכבוש

את כל איטליה, יש יין איטלקי,
אדם שותה יין איטלקי, אז הוא
לא נהיה בן סורר ומורה עד שהוא
שותה יין איטלקי.

לכן עכשיו יהיה קדושים, בשבת
הבאה יהיה קדושים, אז הוא (-)
הזהר פרשת קדושים) מדבר על ש"ע
ריבוא נהורין, כי דוד זכה לש"ע
ריבוא נהורין, וחזוה זכתה לש"ע
ריבוא נהורין, בת שבע [אם שלמה]
זכתה לש"ע ריבוא נהורין, מי
שמשטח על הקבר של בת שבע
ישר יכול לפעול תחיית המתים.

עכשיו זה תפארת שבתפארת,
עכשיו יהיה נצח שבתפארת זה
תחיית המתים, אפשר להחיות
את כל המתים שבעולם.

אז "הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהבונים", מספיק שהצדיק
מתפלל, אם היו באים שני אנשים
לציון של רבנו היו מבטלים את

האשה באה לעולם בשביל לתקן
את החטא של חוה! אז ברגע
שהיא מתקנת את החטא של חוה
אז היא זוכה לש"ע ריבוא נהורין.
זהר קדושים ש"ע ריבוא נהורין
הנה כאן בדף תשצ"ח שער
הכוונות דרוש ו' זה כל הראש
השנה להחזיר את הש"ע ריבוא
נהורין.

לכן אומרים שעשה ניסים, האר"י
אומר 'ש"עשה ניסים' זה ש"ע
ריבוא נהורין, ש"ע, שאומרים
בפורים [וכן] אומרים בחנוכה
'שעשה ניסים לאבותינו' כי על
ידי ש"ע ריבוא נהורין [המשיכו את
ניסי פורים וחנוכה], איך אפשר לנצח
יוונים ששלטו בכל העולם, שלטו
מהודו ועד כוש, שלטו על 127
מדינות, שלטו על אנגליה [שבקצה
אירופה המערבית], כתוב איטליה של
יון, כי הם (- היוונים) שלטו
באיטליה, הרי איטליה זה של

משלום, עד היום רק מדברים משלום.

עכשיו טראמפ רוצה פרס נובל לשלום, הוא אומר תפסיקו להרוג את המחבלים, כי סעודיה רוצה לעשות שלום, כולם רוצים לעשות שלום, אין אחד שלא רוצה שלום, אבל בתנאי שיחסלו את היהודים, זה התנאי הראשון, תחסלו את היהודים יהיה שלום כזה בעולם, אתם לא מתארים לכם איזה שלום יהיה בעולם, יהיה שלום נפלא, ואיש תחת גפנו ותחת תאנתו, ונמר עם גדי ירבץ, ואריה כבקר יאכל תבן, וכל הנבואות יתקיימו, רק תסלקו את היהודים מפה, כל הנבואות של ישעיהו [יתקיימו...], כולם רוצים שלום...

אז הציפור [שמביא המצורע] זה להחזיר את הש"ע נהורין, את השלום לעולם, כי המצורע למה הוא מצורע, כי הוא מדבר לשון הרע לכן זה מפסיק באמצע נדב ואביהו מכניסים תזריע מצורע, מה פתאום מכניסים תזריע מצורע? [שהרין] שני בני אהרן נשרפו [בפרשת שמיני, אם כן פרשת] אחרי מות שני בני אהרן [ש]תתחיל [מיד אחרי פרשת שמיני, ומדוע יש ביניהם את פרשות תזריע מצורע], נשרפו, וידום אהרן, תספר אחרי מות שני בני אהרן, פתאום מכניס

השואה, את הגזרה הנוראה, ר' אברהם אלימלך [מקרלין] נסע למירון, אח של ר' יוחנן, הוא ראה את הכל [- כלומר הוא ראה ברוח קודשו את השואה האיומה שהולכת לבוא על יהודי אירופה], ברגע שהיטלר עלה לשלטון הוא אמר גמרנו, הכל אבוד, אפשר לקרוא את כל הסיפור שלו, ר' יוחנן מקארלין אח של אברהם אלימלך הוא אמר, זה היה בדיוק בג' שבט היטלר עלה לשלטון, הוא אמר: גמרנו.

הוא (- היטלר) כל יום אמר אני הורג את היהודים, אמרו הוא מדבר סתם דיבורים, תעזבו אותו, הוא (- היטלר) אמר אני לא אומר סתם דיבורים, חס ושלום, אני לא מדבר סתם, אני אדם רציני, אדם עם חוט שדרה, אדם עם השקפה, עם פרינציפים, אני לא סתם בן אדם. אמרו: לא, הוא סתם מדבר, תעזבו אותו, הוא השתגע. הוא אמר: אני לא מדבר סתם.

כל יום הוא אמר אני רוצה שלום שלום [עם שאר אומות עולם], הוא היה איש שלום... הוא קיבל פרס נובל לשלום מאוניברסיטת פריסטון, הוא רק דיבר שלום, אני רוצה שלום, שלום, שלום, רק שלום, הוא היה איש שלום אמיתי, שלום אמיתי, הוא רצה שלום, עשו גימטרייה שלום... הוא רק מדבר

חיות טמאות [שבהמשך פרשת שימיני], מכניס תזריע מצורע, מי הכניס את זה? באמצע שתי פרשיות 200 פסוקים כמעט, מה שייך?

אלא כל זה – הם (- נדב ואביהו) אמרו שמשא כבד ילך מהעולם, נמאס לנו ממשא, חדל ממנו, אמרו [כמו ש] כתוב בשמות, [שאמרו למשה רבינו כשעמדו לפני ים סוף לפני שהוא נקדע, שאמרו לו:] תפסיק לדבר שטויות, תראה פה ים, פה מצרים, פה חיות רעות, פה אריות נמרים תפסיק אתה משגע אנשים, אי אפשר ללכת אחרי אדם משוגע, אדם מטורף, כמה אפשר ללכת אחריו, די, עכשיו אנחנו בתפארת שבתפארת, עכשיו יהיה נצח, [אחרי] זה הוד, הוד שבתפארת זה המוחין הכי קטנים, תמיד ספירת ההוד זה המוחין הכי קטנים, ל"ג בעומר זה המוחין הכי קטנים, [ולכן בהוד שבחסד שזה היום שלפני קריעת ים סוף, שאז יש את המוחין הכי קטנים, עם ישראל נפלו ביום זה מהאמונה, ולא האמינו שמשא רבינו יוכל להושיעם כשהיו מוקפים באויבים, אלא אמרו:] די, מספיק, יש גבול, יש קוים אדומים, חצית את כל הקוים האדומים, תראה לאן סחבת אותנו, חדל, די מספיק.

אמרו [שהסיבה שנקלעו למבוי סתום לפני ים סוף זה בגלל שה' לא שלח את משה רבינו, ובאמת רצון ה' שישארו הלאה משועבדים

במצרים, עד שיגמרו ה] 400 שנה [גלות שנגזרו על ישראל], הנה נביא פרקי דר' אליעזר, אחד יצא 30 שנה קודם [בוא משה], שיגע אותם, אחד משוגע מטורף, אז היה אחד יגנון, מטורף, משוגע, חמום מוח, אמר קבלתי נבואה בוא נצא [ממצרים, כי הגלות נגזרה 400 שנה בברית בין הבתרים ועכשיו עברו 400 שנה מאז, וטעה כן] כתוב 430 שנה, [ומה שכתוב 400 שנה זה לא מתחיל מברית בין הבתרים אלא מלידת יצחק, 30 שנה מאוחר יותר]. 30 שנה קודם [בוא משה] כבר אחד יצא, העצמות [של אלו שיצאו עמו] מפוזרים במדבר, למה לא נחם דרך ארץ פלשתים? כי יש עצמות, יראו את העצמות יחזרו.

בסיביר כשיש הפשרת שלגים רואים 80 מיליון עצמות, 80 מיליון, סטאלין לא היה שלומיאל, הוא היה אדם חברמן עם מוטיבציה, עם דינמיקה, אדם עם עקרונות, עם השקפת עולם, 80 מיליון הוא מחסל ככה בלי שאף אחד יודע, ביוני יולי (- חודשי הקיץ) עכשיו יוני יולי, עכשיו מתחיל כבר יוני, יש הפשרת שלגים, רואים 80 מיליון עצמות, פה (- בדרך שבין מצרים לפלשתים היו) רק 200 אלף זה לא 80 מיליון אפשר, עוד להסתדר, 200 אלף אפשר כן להסתדר.

אז יצאו 200 אלף, כל זה כתוב בדף קפ"ז בפרקי דר' אליעזר, אז הוא כותב היו גיבורי מלחמה בני אפרים, אמרו הגיעה השעה לצאת, 200 אלף גיבורים מתו בשנייה אחת, ילדים תינוקות אני לא יודע למה.

אז [אמרו למשה רבינו שגם הוא כמו יגנון טעה ויצא לפני הזמן, ולכן ה' מענישים שמצרים צרים עליהם והם ללא מוצא, ולכן אמרו למשה רבינו:] חדל, די, מספיק, המבלי אין קברים [במצרים הוצאת אותנו למות במדבר].

[ובכלל טענו שבמצרים היה טוב, ולא היה סיבה לצאת משם, במצרים היה] דגים בחינם, אבטיחים בחינם, הגמרא אומרת בסוטה איזה דגים בחינם [היו במצרים? אלא] קפצו הדגים בתוך הכדים, אשה הולכת לדוג לשאוב.

איפה הבארות? בארה של מרים זה בכנרת, אז צריכים לנסוע לכנרת, עכשיו אחרי השיעור נביא כדים, נמלא שיתמלא בדגים. אז בבארה של מרים לא היה [דגים] אבל בכנרת יש המון דגים, עכשיו מתו בחדרה, יש נחל חדרה, נחל תנינים, נחל אלכסנדר, הגיעו הכרישים ובלעו בן אדם מסכן, שלושה כרישים התנפלו על אחד, זה לא צודק, זה נגד החוק, זה נגד אמנת ז'נבה,

נגד הסכמי אוסלו, אי אפשר לשלושה כרישים מתנפלים על אדם אחד, חס ושלום, אתה לא תיתן את זה, אתה תשגיח שם, בשביל מה עשו אותך משגיח, טרפו בן אדם, אני לא שמעתי כזה דבר, איך זה מותר? יש כבר כתבי אישום עליהם, הזמינו אותם להאג, ויהיה משפט שם, טרפו בן אדם, שלושה על אחד, זה לא הגיוני.

אז חדל, די משה מספיק מספיק מספיק, יצאו [ממצרים] חמישים - אחד מחמישים) אף אחד לא רצה להאמין במשה רבנו, רק שובו בנים האמינו, חוץ משובו בנים אף אחד לא רצה להאמין לו. המבלי אין קברים במצרים [הוצאת אותנו] למות במדבר, מה עשית לנו, אמרנו לך יש עוד 190 שנה [להשתעבד תחת עול המצרים], אמרנו לך, הכל אמרנו לך.

אז [הוד שבחסד] זה הקטנות דקטנות, שזה תמיד בערב שביעי של פסח, בחמישי לספירה, היום זה יצא יום ששי, מחר בלילה, הגיעו למוחין הכי קטנים, רוצים לחזור למצרים, בוא נחזור למצרים, די, טוב לנו עבוד במצרים, נהיה עבדים אבל נחיה, פה נמות, הם רוצים לבוא למצרים, רוצים להיות עבדים, רוצים להיות אנשים נורמאליים,

יתכן, תגיד כמה ילדים ילדת? כמה ילדים? איך נהיית ממאה עשרים 20? היא אומרת לא ילדתי, אז הביאו מחרשות וטרקטורים ובודדו וצאו בורות וחפרו וחפרו עוד בור ועוד בור, הילדים היו שוקעים, כמה שהם חופרים יותר עמוק אז הילדים היו שוקעים עוד.

לג בעומר בהולנד תשע"ה

לא שובו בנים שאומרים לצאת, לא, רוצים להיות אנשים נורמאליים, מה עשית לנו? בוא נחזור למצרים נעבדה את מצרים, יותר טוב לעבוד את מצרים, נהיה עבדים אבל נחיה, יהיה לנו משפחות, יהיה לנו עשרה ילדים לכל אחד, 60 בכרס אחד, 60.

כל אחת ילדים 60, מאה גרם [לכל ילד] זה שש קילו, כל אחת עלתה שש קילו, היו נשים שהיו מאה קילו, אם זה שש בכרס אחת אז זה מאה, כל תינוק זה 4 קילו כפול 6 זה 24 קילו ואם זה 60 בכרס אחד, 60 כפול 2 זה 120 קילו, אשה שוקלת 120 קילו רצה לשדה בום התינוקות יוצאים, ופתאום ממאה עשרים קילו - היה נהיית 20 קילו, אז איך זה יתכן? אומרת לא, יש כאלה מחלות שמתנפחים מתנפחים מתנפחים כמו בלון, פתאום האוויר יוצא והיא נהיית 20 קילו, אמרו זה לא

ראו ניסים, רואים את ה' עין בעין, כל אשה ראתה את ה', כל אשה רצה לשדה, מי שהייתה ספורטאית היה לה גביע טוקיו, היא זכתה בטוקיו, בריצה של 60 מטר זה 8 שניות ובמאה מטר זה 12 שניות, מי שיכול לרוץ 12 שניות מאה מטר יקבל גביע טוקיו, אז אי אפשר לתאר איך שהיא רצה, הם רצו לשדה והמצרים רצים אחריהם, והם רצות יותר מהר, תחת התפוח עוררתך, והם מספיקות עוד ללדת תחת השיחים ועד שהמצרים מגיעים כבר הילדים נבלעים באדמה, "רבבה כצמח השדה" "ויצצו מעיר כעשב הארץ" ופתאום הם צצים כמו פטריות, כמו פטריות אחרי הגשם, "ותבואי בעדי עדיים" עדרים עדרים.

כל זה כתוב בסוטה, אז תלמדו סוטה מה יש זה הכל סיפורים רק סיפורים איך ילדו תחת התפוח "רבה כצמח השדה" ויציצו מעיר כעשב הארץ" ויציצו כמו פטריות, כל אשה ראתה ניסים ואשה שלא הספיקה לרוץ לשדה אז באו מלאכים לקחו את הילדים, המלאכים עמדו בנהר ושהיא רצה לנהר עם התינוק והמצרים רודפים אחריהם.

ברגע שהיא נותנת צעקה [בזמן הלידה], אשה חייבת צעקה אחת היא צריכה לתת אז הם נתנו צעקה מיד הגיעה הק.ג.ב והימ"ר והשב"כ והCIA והFBI הגיעו, כולם הגיעו לחטוף את התינוק, בינתיים היא הצליחה לרוץ עם התינוק לנהר עד שהגיעו השב"כ והCIA והFBI והק.ג.ב עד שהם הגיעו אז היא כבר רצה, ובנהר מחכים המלאכים היא רואה מלאכים, ה' אומר תרוצו מהר הנה תנא דבי אליהו ה' אומר למלאכים מהר מהר, (היה להם זמן הם שתו כוס תה בינתיים אני לא יודע למה...), הוא צועק עליהם יותר מהר יותר מהר, המצרים רודפים אחריהם, מה אתם מתעכבים? זה לרדת מליאירד שנות אור זה לא פשוט זה לוקח מליאירד שנה לרדת, היום חלליות עושות שני מליאירד בשנייה, בחללית זה לא

בעיה אבל אז עוד לא היה חלליות אז איך הם? אז ה' אומר להם מהר נו כבר יותר מהר יותר מהר תרוצו קצת תזדרזו בשביל זה יצרתי אתכם, כל מה שבראתי את כל המלאכים להציל את התינוקות האלה שהאימהות יבואו איתם ליאור, כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, מלאכי השרת ממתי שבראתי אתכם מיום שני לבריאה בשביל זה בראתי אתכם להציל את התינוקות האלה, תעמוד תקדימו את האימהות, מתי שהם מגיעות לנהר כבר ה' הוריד מלאכים עם ארבע כנפיים, מושיטים את הכנפיים את הידיים, תשימו אותם על הידיים ומעבירים אותם לצד השני, רדו מהר מהר נו יותר מהר, בני אברהם יצחק ויעקב זה ילדים קדושים אימהות קדושות בני אברהם יצחק ויעקב זורקים אותם לנהר, ירדו שהם מבוהלים, למה להיות מבוהלים? שיעשו שעה התבודדות...

הרבה אומר שיבוא משיח רק שובו בנים יקבלו את זה בישוב דעת כי עושים שעה התבודדות, השאר הכל כולם יהיו מבוהלים, משיח הגיע, לא ידעו מה לעשות, יתחילו לזרוק את הבגדים לקחת מרצדס ואייפון באמת משיח הגיע? כן המשיח הגיע כולם

להתפלל להתפלל להתפלל, ואמרו תהילים, אמרו שבע תיקון הכללי, [ואז:] הפח נשבר, החומה נבקעה ואנחנו נמלטנו, אז זה הסוג השלישי.

הסוג הראשון רצו לשדה היו ספורטאיות, היה להם גביע טוקיו לריצה, 60 מטר בשמונה שניות, הגיעו לשדה הם רצו 12 שניות, אם זה מאה מטר אז זה 12 הם רצו 20 שניות אז הקדימו אותם בשמונה שניות הקדימו אותם הספיקו להחביא את הילדים, הילדים נבלעו באדמה, [והמצרים שואלים] איפה הילדים? הביאו מחרשות טרקטורים בולדוזרים לחפור, עשו בורות לא עזר.

ו[הסוג השני] אלה שלא הספיקו לרוץ לשדה באו מלאכים לקחו את הילדים ליאור העבירו אותם לצד השני.

ו[הסוג השלישי] אלה שלא הספיקו לא זה ולא זה, שמו את הילדים באמת בחומה, הפח נשבר אז החומה נשברה, הם לא הפסיקו להתפלל, האמינו בתפילה, ברגע שהתפללו מיד היה ניסים, התפללו התפללו התפללו התפללו עד שהפח נשבר ואנחנו נמלטנו.

אז כל אשה היה לה ש"ע וכל אשה ידעה את השם המפורש,

ירוצו יעזבו את האשה לבד, תחכה לאשתך חכה שניה תן לה להתלבש תכין אותה תעזור לה היא רוצה גם לראות את משיח, לא, אתה רץ לבד משאיר את האשה משאיר את הילדים כמו משוגע, שובו בנים יהיו רגועים משיח הגיע בסדר נלך לאט לאט, פאוולה פאוולה יש זמן, משיח לא יברח יש לנו זמן.

ראו את בני חביבי בני אברהם יצחק ויעקב, [המלאכים] מבוהלים, עמדו עד הברכיים במים קיבלו את הילדים הביאו אותם לצד השני של הנהר של הנילוס ויוצאים דדים מהסלעים ומניקים אותם ויניקו דבש מסלע ואגמים של דבש אגמים של חלב, הרבי'ה אומר בבעל תפילה אגם של חלב אגם של דם, אגם של דבש, אגמים של דבש, דבש מסלע ושמן מחלמיש צור, אגמים של דבש אגמים של סלע. אז [ה' אמר למלאכים:] תרוצו מהר תרוצו והם מבוהלים.

והמסכנות שלא הספיקו לא זה ולא זה, [כלומר לא הספיקו לרוץ ולברוח מהמצרים ללדת תחת התפוח, ולא הספיקו לרוץ לנהר ושהמלאכים יקחו את התינוקים, אזי המצרים] חטפו להם את הילדים, שמו אותם בחומה במקום אבנים, [ואותן אימהות] נעמדו תחת האבנים והתחילו לבכות, להתפלל

לו להתאכד אם אומרים לו, אם צריכים לברוח מהנאצים או צריכים להתאכד זה שאלה הלכתית.

ר' אברהם אלימלך אמר אני הולך למות, הוא נתן את השטריימל לברזל, ואת המקל הוא נתן לישראל גרוסמן אבא של יצחק דוד גרוסמן, הוא סיפר לי בעצמו שהוא קיבל את המקל, העלו אותו לאוניה, הוא היה קרלינר, הוא היה האדמו"ר מקרלין הכי גדול בעולם, הוא היה צועק שמעו אותו בעשר רחובות, צעקות כאלה הוא היה צועק, שמעו אותו בעשר רחובות, עשר רחובות שמעו את הצעקות שלו, והוא הגיע למירון והוא עשה צעקות כאלה עד צפת, מיד אחרי תשעה באב הוא נסע למירון הגיע תוך יומיים למירון ונתן צעקות שמעו את זה עד צפת, והשמש [הגיש לו] חלב רותח, צריכים חלב רותח להגיש הוא רץ עם חלב רותח רבי'ה איר געיט אויס, איר געיט אויס, הם דיברו באידיש לא בעברית, איר געיט אויס, הוא אומר אויס גען.

הנה אתה רואה את הסיפור, יש פה את הסיפור, הם לא יודעים את הסיפור האמיתי, הם מביאים את הסיפור רק בקצרה, הסיפור האמיתי זה לא כתוב, אני שמעתי

פעם כל אשה ידעה את השם המפורש כל אשה, 60 ריבוא נביאות, כתוב במדרש רבה שיר השירים, 60 ריבוא נביאות בכל דור, כל אשה נביאה.

אדם צריך ללמוד עם הבת שלו ליקוטי הלכות כל יום! מגיל ארבע אני לומד עם הבנות שלי, אדם צריך ללמוד עם הבת שלו ליקוטי מוהר"ן, ליקוטי הלכות, הכל זה עברית פשוטה.

כל בת צריכה לדעת את השם המפורש, כמו יעל ידעה את השם המפורש, איך היא הלכה [להרוג את סיסרא, הרי אמו של סיסרא] היא עשתה לה כישופים [לעצור ולהרוג את יעל שלא תהרוג את בנה], כתוב [על אם סיסרא]: בעד החלון בעד האשנב זה כישופים כאלה, והיא הייתה הופכת את זה כמו בומרנג הייתה הופכת את היתד ותיכב גימטרייה יתד.

אז כתוב במדרש בשיר השירים שחנניה מישאל ועזריה אמרו אנחנו הולכים להישרף רוצים להישרף, כל העניין שאדם רוצה להישרף, הוא רוצה כבר שישרפו אותו, הוא מחכה לרגע שישרפו אותו! אז חנניה מישאל ועזריה אמרו, יחזקאל אמר זה אסור זה על פי דין, זה מאבד עצמו לדעת, זה שאלה בהלכה אם אדם מותר

ליל לג בעומר בהולנד תשע"ה

אין עם ישראל, נגמר, נגמר עם ישראל.

אבל [באמת] פה בהר ציון תהיה פליטה, החפץ חיים אמר, אמרו לחפץ חיים [קודם פטירתו] הולך להיות שואה, והוא ראה שהוא עולה לשלטון, הוא ידע, כל הצדיקים ידעו מה שהולך להיות, הוא אמר בהר ציון תהיה פליטה, כתוב ב[קירות מבנה ישיבת] פונוביז' למעלה: בהר ציון תהיה פליטה, מי שבארץ ישראל ישאר בחיים, באירופה אף אחד לא ישאר בחיים, החפץ חיים אמר את זה.

המון צדיקים [ידעו שתהיה שואה], ר' יחיאל מאיר מאוסטרובצה צם 40 שנה לבטל את הגזרה, אז צדיקים

את הסיפור האמיתי מאלה שהיו איתו, שהביאו לו את החלב הרוחת הוא אומר איר געיט אויס, הוא שאג שש שעות הוא שאג כאלה שעות.

[אם הוא] היה נוסע לאומן היה הגזרה מתבטלת, רק רבנו יכול לבטל, רבנו אמר אני אחראי על הדור הזה, שני צדיקים באומן הגזרה מתבטלת.

כבר ידעו [שתהיה שואה], ר' יוחנן מקארלין אמר שעלה היטלר לשלטון הוא אמר אנחנו אבודים, גמרנו, עם ישראל נגמר אין עם ישראל כולם התחתנו עם גויות כולם, כולם התחתנו עם גויות אף אחד לא התחתן עם יהודיה, אמרו

נפלא, כזה רגע עוד לא היה מבריאת העולם.

הרבי יורד אל החוף, וכולם קופצים ורוקדים ושרים, קופצים, כולם בעננים, עכשיו ריקודים כאלה שלא היה מבריאת העולם, והוא צועק להפסיק! הולכת להיות שואה הוא אומר, אתם לא מבינים מה קורה כאן בכלל, בשביל מה באתי? לעשות ריקודים אתכם? בואו למירון נצעק שם.

והרבי'ה (- ר' אברהם אלימלך) נהיה חיוור חיוור חיוור חיוור, לבן לבן כמו קיר, כמו שלג, וכל הקהל עוד לא מבין מה קורה כאן, אף אחד לא האמין שיהיה שואה, אמרו זה סתם דיבורים, זה סתם הוא (- היטלר) רוצה שהצעירים ילכו אחריו, כל אחד הסביר אחרת מה הדיבורים, הוא אומר אני אשמיד את היהודים, שלום זה להשמיד את היהודים, אתם רוצים שלום תחסלו את היהודים, אתם רוצים עולם חדש תשמידו את היהודים, אף אחד לא שם לב, אמרו זה סתם דיבורים.

הוא (- ר' אברהם אלימלך) נהיה כזה לבן לבן לבן לבן כמו הקיר, פתאום הוא צועק: הולכת להיות שואה אתם לא מבינים מה קורה כאן, אני לא באתי לריקודים אני

ידעו, צדיקים ידעו שהולך להיות גזרה נוראה, אמרו לברוח אף אחד לא שמע בקולם, אמרו זה סתם זה דמיונות, זה חלומות.

אז הוא (- ר' אברהם אלימלך מקרלין) מגיע לארץ ישראל, הוא יורד מהאונייה, תפסיקו לשיר הוא אומר, תצעקו, הגיע הרגע המיוחל, רואים את הרבי'ה יורד, ר' אברהם אלימלך מקארלין, אל החוף הוא יורד בחיפה, על אדמת הקודש הוא יורד בחיפה, בחוף בחיפה, לא, זה היה תל אביב, נמל תל אביב, נאלצו להטיל עוגן מחוץ לנמל, אי אפשר להתקרב עוד לא היה נמל ממש, זה היה הכל חול, היה הכל מים רדודים, האונייה הייתה נתקעת שם, והתחילו כולם לרקוד, הרבי'ה מגיע אברהם אלימלך מקארלין הגיע, - כבר מודיעים [בגרמניה] שהולכים להשמיד את היהודים כבר כולם ידעו את זה - כולם באים ועשר אלף חסידים ווקדים ושרים על החוף בתל אביב בין הגלים בין הסלעים הכל מלא סלעים עוד לא הוציאו את הסלעים, לאט לאט היא יוצאת עם המשוטים מקדמים את הסירה והוא הולך ומתקרב מרגע לרגע, הרגע מגיע, הרגע הכי נכסף, הכי דרמטי שיכול להיות, שמחכים לזה מבריאת העולם, לרגע הכי

וקצרת כסף אחת 130 משקלה, הכל לכפר על חטא אדם הראשון, כי אדם הראשון נחרב העולם, מה הוא עשה אדם הראשון? הוא עצר את החורבן? הוא עשה משהו? הוא לא עשה כלום, ה' החריב את כל העולם הוא החריב (- במבול).

[לפני המבול ה'] ישב שבעה, למה ה' דחה [את המבול ב] שבע ימים? שבע ימי אבלות, הוא ישב שבע ימי אבל הוא רק בכה בכה בכה, אני הולך להחריב את העולם, ה' בכה, הוא (- אדם הראשון) לא עשה כלום היה לו נכדים היה לו נינים, כמה נינים היה לאדם הראשון? כל הנינים עבדו עבודה זרה אף אין לא בא להתפלל לא בא להתפלל, עם הרב לא בא לשיר הלכו רק נגנו בשביל עבודה זרה, רש"י אומר אבי כל תופס כינור ועוגב לעבודה זרה, ניגנו היה קומפוזיציות היה אופרות היה סימפוניות הכל לעבודה זרה, כל הנינים המתוקים שלו כולם רק נגנו לעבודה זרה.

ועכשיו איוב היה צריך לתקן את זה הוא לא הבין למה הוא בא לעולם, אתה באת רק לנגן רק לשיר, רואים שרים כולם הולכים, העיקר זה השירים כל התפילה זה השירים, כמה שרים חמש דקות עשר דקות, והיה לאבל כינורי

לא באתי לשירים ולא באתי פה לעשות ביקורים לחזק את האנשים, לא, לא עת שירה עתה, תפסיקו לשיר תפסיקו להשתולל תפסיקו לקפוץ זה לא שובו בנים כאן תפסיקו, באנו לכאן לבטל את הגזרה הנוראה, הולכת להיות גזרה שלא ישאר שום יהודי באירופה. (בהמשך חוזר לדבר מהמעשה הזה).

היום נשארו 120 אלף [ניצולי שואה], מי שהיה בגיל חמש אז היום הוא בגיל 85, ישראל מאיר לאו זה נגמר בגיל 9 הוא נכנס בגיל 4, בגיל 7 נגמרה השואה הוא היה ארבע שנים בבוכינוולד, [הנאצים] שאלו אתה יכול לעשות משהו? אם הוא אומר כן, טוב, אם לא לאש, ישר לגן עדן אז שאלו אותו מה אתה יכול לעשות? אני יכול ללכת עם עגלה עם כאלה בקבוקים של מים, כי שם היה חול, היה מפעל לזכוכית, צריכים כל חמש דקות לשנות בקבוק מים, אם לא אתה מת, גם ככה מתים תוך חודשיים, עכשיו בתמנע פתחו בית חרושת לזכוכית, כל אחד יכול לנסוע לנפח חול לזהט אלפיים מעלות, אתה מנפח את זה נהיה בקבוק, אתה רק צריך לנפח את זה כמו בלון, ואז נהיה כד, ובלון, וקערה.

חשון וגם לא י"ג וגם לא י"ד וגם לא ט"ו לא ט"ז, ב"ז כן, בסדר י"ז כבר שכחו אמרו זה נח שקרן גדול, בינתיים נהיה מבוול וכולם טבעו במבוול עם השקרים שלו ב"ז, אני לא יודע למה, למה הוא דחה את זה לי"ז? מה אכפת לו שזה יהיה ב"י? הוא הלך לשתות שמפניה אולי לשתות ויסקי, חילקו ויסקי חילקו לכולם שמפניה...

המן חילק לכולם שמפניה, היה לו נגיד מיליון חיילים כל אחד קיבל בקבוק שמפניה 150 שקל אז זה 150 מיליון אז כל יום 150 מיליון כפול 30 יום זה ארבע מיליארד 150 מיליון שקלים, מאיפה הוא יקח ארבע מיליארד? למי יש ארבע מיליארד? לצדיק, הוא הולך למרדכי תביא לי ארבע מיליארד, הוא שקע בחובות מסכן בעל חוב, הרב'ה אומר אסור להיות בעל חוב, אם הוא היה שומע בקול רבנו לא היה נהיה בעל חוב, היה לו מיליון חיילים כל אחד קיבל בקבוק שמפניה כל יום, מיליון חיילים 150 מיליון כפול 30 יום זה ארבע וחצי מיליארד, ארבע וחצי מיליארד מאיפה הוא יקח את זה? הוא בא למרדכי, בסדר אני אתן לך וילה אני אתן לך מרכבה עם ארבע סוסים, כבר היה אז

ועוגבי לקול בוכים, הוא אומר לו לא ניגנתי, כל זה הגאון מווילנא.

העיקר זה הניגונים, העיקר זה השירים, שאחרי התפילה שרים עשר דקות חמש דקות, לפני התפילה 20 דקות, וצריכים שעה לפני התפילה ושעה אחרי התפילה, זה הלכה, הוא מביא את זה בשולחן ערוך, צריכים שעה לפני התפילה ושעה אחרי, אי אפשר ללכת ישר מהתפילה, אתה כבר הולך לאכול לשתות לאשתך, מה אשתך? אשתך מחכה לך, היא רוצה ש"ע ריבוא נהורין.

אז כמה נינים היו לו (- לאדם הראשון)? מתושלח חצי עולם היה שלו שהוא אמר, המדרש רבה אומר שנח אמר הולך להיות מבוול, אמרו לו מבוול יהיה עליך, מבוול עליך ועל בניך ועל זרעך, חצי עולם זה מתושלח, אדם חי 969 שנה אז כמה נינים יש לו? חצי עולם זה מתושלח, עליך יהיה, וכולם ישבו אבלים כל הנכדים כל הנינים, הסבא האלטער זיידע הסבא הצדיק מתושלח הלך מן העולם, כולם יושבים אבלים, חצי עולם יושבים אבלים. ונח הבטיח י' חשוון יהיה [מבוול] זה היה שקר זה היה הכל הוא עבד עליהם זה לא י' חשוון ולא י"א חשוון ולא י"ב

מרצדס? אאודי היה? לינקולן היה? אתה לא יכולת לתת לו לינקולן משהו, פעם הבאה תיתן לו לינקולן, פעם הבאה נדאג לו ללינקולן, המן אמר מה אני יכול לתת לך? מה תיתן לי? ארבע וחצי מיליארד, אתה יודע מה אני מוכר את עצמי לעבד.

[המן] הוא היה עבד כנעני, נהיה יהודי, התגייר טבל כמו שצריך, הלך למקוה טבל אני ראיתי את המן טובל הזדעזעתי, אמרו לא, הוא רוצה להיות יהודי, עבד כנעני, הוא רוצה לשמור שבת, הוא חייב לשמור שבת, כתוב לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי, אומר החתם סופר הוא אמר אני יהודי אני בעצמי יהודי.

היטלר אומרים שהוא היה יהודי, לא יודעים, יש מחקרים על זה, היה לו אח אדוארד הוא אמר אני יודע שהסבתא, לבן [של הסבתא כלומר לאביו של היטלר] קראו היידלר, היטלר זה בא מהמילה היידלר, זה שעשה את הרשימה הוא טעה, במקום לכתוב היידלר הוא כתב היטלר, אין שם כזה היטלר אז אבא שלו קראו לו היידלר אז הוא היה צריך לכתוב הבן של היידלר כתב היטלר כל זה כתוב שם בספרים, ושיש בין הזמנים אפשר לקרוא את זה, תשעה באב, לדעת

מה היה איך הכל התפתח והוא לא הצליח בשום מבחן תמיד קיבל 4, 4, 4, היהודים מקבלים מאה מקבלים עשר והוא מקבל ארבע הוא יצא מדעתו, היהודים האלה אני מחסל אותם גמרנו אני לא יכול לסבול אותם, אני רק נהיה ראש ממשלה דבר ראשון אני מחסל את היהודים, הוא היה עושה ציורים אף אחד לא רצה לקנות את הציורים שלו, הוא החליט הוא יהיה צייר, באוניברסיטה לא קיבלו אותו, באוניברסיטה בווינה לא קיבלו אותו ורק את היהודים מקבלים, כל היהודים מקבלים מאה ועשר הוא יצא מדעתו.

אז עכשיו אברהם אלימלך מקארלין מגיע [לארץ לפני השואה], הוא מדבר אידיש הוא אומר אויס גען, נישט גיפועל, לא עת שירה עתה תפסיקו לשיר, עננים שחורים, אני רואה עננים שחורים, כל אירופה הולכת להיגמר, ישמידו את כל אירופה, כל פולין, לא ישאר זכר מפולין.

עכשיו נשאר 120 אלף זה יהודים שהיו אז בגיל חמש, ישראל מאיר לאו היה בגיל שבע אז היום הוא בגיל 87, הוא היה בגיל ארבע, שבע הוא כבר יצא מבוכינוולד, תשע הוא הגיע לארץ עם רובה, יש ספר 'אל תשלח ידך אל הנער',

לקחו לו את הרובה שהוא ירד
מהאונייה.

ואז שואלים אותו, עולים חבר'ה
מן הארץ איפה אבא ואמא? הוא
אומר נשרפו, איזה נשרפו אתה
משוגע? הוא אמר כולם נשרפו,
אתם לא יודעים שכל היהודים
נשרפו? אתה חולם? אתה
משוגע? צריכים לאשפז אותך,
ככה הוא מביא בספר, איך
שעולים על האונייה עיתונאים
לראיין, הם הגיעו מהשואה כולם
פליטים עד שקיבלו את ה... הוא
היה חולה בטיפוס הוא לא יכל
לעמוד בתור לקבל רישיון.

אמרו תולי ישמור על לולי,
שרוליק זה לולי, אז שאמא הלכה
לאושוויץ היא אמרה [לאחיו הגדול
נפתלי] תולי תשמור על לולי, והוא
היה מבוגר ממנו בשלוש שנים,
הוא היה בן ארבע הוא היה בן
שבע והוא טיפל בו כל השואה
הוא שמר עליו והכל, ויחד היו
בבוכינוולד, בסוף הוא (- אחיו
נפתלי) נהיה קונסול של ישראל
באמריקה ואז הגיע אוטו דרס
אותו הוא עמד שם במעבר חציה
בכיכר שם, אוטו עלה לכיכר דרס
אותו הוא שכב שם שלושה
שבועות בלי הכרה הוא אמר
עכשיו אני הולך לכתוב ספר כל
מה שהיה בשואה, זה הכל כי לא
סיפרתי מה עבר עלי ועל אחי,

האנגלים ראו את הרובה נבהלו,
אתה בוא להרוג את כולם? זה
היה רובה בלי כדורים אבל
הערכים הם אנשים מסודרים לא
משוגעים, ראו אותו עם הרובה
לקחו לו את הרובה, ילד בן תשע
יש לו רובה, מה אתה מחבל? ילד
בן תשע הוא מצולם עם הרובה
ככה הוא מצולם, הוא הלך
שנתיים עם הרובה עבר את כל
המחנות [שם היו פליטי השואה באירופה]
צרפת כולם הירשו לו לעבור עם
הרובה, האנגלים אמרו לו אצלנו
אין דבר כזה, אנחנו אנשים
מסודרים אנחנו אנשים
נורמאליים תביא את הרובה,

הרב לאו מגיע לארץ עם תיק ורובה, בצד שמאל עם
כובע שמוט הוא אחיו נפתלי שהצילו

השתגעו מה ארץ ישראל? אתה נמצא פה במרחק של אלפיים ק"מ 3000 ק"מ בשלג איך תגיע לארץ ישראל, הוא אמר ילכו שעה ויחזרו, תפסו... אז הלך ילד בגיל 7 וילד בגיל 9 וילד בגיל 11 והילד בגיל 7 נפל בתור בור של שלג ולא ראו איך הוא נעלם, פתאום הולכים בשלג בטבת שבט הכל שלג מטר שלג פתאום אחד נפל בתוך בור, הקטנצ'יק אבל המצחייה היא עפה מעל השלג, לפי המצחייה ידעו איפה הוא טבע הצליחו למשות אותו להוציא אותו.

ובסוף הגיעו לאוניה, באוניה ראו אחד הולך עם עשר מזוודות אמרו אפשר לעזור לך? בכבוד, עזרו לו להכניס את המזוודות, בינתיים נכנסו לתא של תא המטען, בבטן האוניה יש מזוודות נכנסו שם היו שם שלושה ימים ואכלו את כל השוקולדות שהיה במזוודות פתחו את כל המזוודות שלושה ילדים תינוקות אחד בגיל 11 אחד בגיל 9 אחד בגיל 7 ופתאום מגיע איזה מלח הוא חשב זה חתולים שם שמסתובבים בין המזוודות מרשרשים שם מישוהו אוכל שוקולדות, חשבו זה עכברים, פתאום רואים שזה שלושה ילדים, הביאו אותם לרב החובל

אחיו נהיה רב ראשי הוא נהיה קונסול של ישראל והוא נהיה סגן של משה דיין.

משה דיין בסוף שמר שבת, הוא התחתן עם אשה דתית, משה דיין, עם דבורה, קראו להורים שלו דבורה ושמואל על כנרת, אז הוא מביא את קיבוץ כנרת שר' יוסף חיים זוננפלד כולם ביקרו בכנרת, בדיוק אז נולד משה דיין, בדיוק אז הוא נולד להורים שלו, היא קראו לה דבורה והוא קראו לו שמואל אני חושב, כל זה הוא מביא באיש על החומה.

ר' יוסף חיים זוננפלד והוא הלך לבקר את כל הישובים החדשים אז בכפר תבור הלכו עם פאות, ביסוד המעלה הלכו עם פאות עד שבאו פקידי הברון והורידו להם את הפאות, כולם כאן הלכו עם פאות, ב[ספר] מעילו של שמואל [כתוב שמתי ש] הוא הגיע עוד לכולם היה פאות.

מעילו של שמואל, זה שבתאי יודלביץ, קראו לו שבתאי, הם הלכו ברגל מפוניבז' עד ארץ ישראל, הלכו ברגל, האמא נהייתה אלמנה התחתנה בכפר תבור אז הם הלכו לראות את האמא כי הם גדלו אצל הדוד בפוניבז' אמרו לפוניבז' שלום בי בי הולכים לארץ ישראל,

מגיע, אני אראה מלאכים אני אראה צדיקים אני אראה אנשים עם שטריימלך מגיעים, פתאום אני רואה מגיעים כושים מגיעים אמריקאים גוים לא יודעים מהחיים שלהם, הוא ישר התעלף, 30 יום הרבי מקלויזנבורג הוא שכב חולה במיטה, הוא אמר לא לזה חיכיתי, מה שהחזקתי מעמד.

"ממקומך מלכנו תופיע" אנחנו שרים את זה כל שבת, זה הוא שר ממקומך מלכנו תופיע אחרי שהוא קיבל בעיטות ושברו לו את העצמות ודרכו עליו עם המגפיים, [כי] הוא הצליח לעשות חור בצינור מים הוא חידד הוא הוציא מהחוטי ברזל הוציא חוט ברזל והוא הצליח לחדד את זה באבנים ושפשף את זה כמה ימים עד שנהיה שפיץ כזה ועשה חור בצינור המים ליד הצריף שלו והיה כל יום נוטל ידיים, לוקח פחית ונוטל ידיים כל בוקר וקצת שותה, פתאום עובר אס אס אחד, קצין גדול אס אס, כולו אדם עם אידיאלים ועם מוטיבציה והשקפות עולם, פתאום הוא רואה אדמה רטובה, מה זה אדמה רטובה? פתאום הוא רואה שהצינור מטפטף, מי עשה חור? הוא חכה כמה שעות הוא רואה איזה זקן אדם יוצא עם זקן לבן

צעק עליהם מה אתם חושבים פה שעושים טיולים אתם חושבים שתעשו טיולים לארץ ישראל? אני לא מחזיר אתכם, אני לא אחזיר אתכם אתם תתקעו בארץ ישראל.

כל זה צריכים לקרוא את זה מעילו של שמואל, בתשעה באב אפשר לקרוא את זה ושלשים יום בין הזמנים, עכשיו אנחנו כבר בב' אייר, לדעת מה היה איך ילדים עלו לארץ ישראל בגיל 7-8-9.

אז עכשיו הרב לאו הוא בגיל 87 ועכשיו נפטרה אשה בגיל 110 אז היא הייתה בגיל 30, היא עברה את כל השואה, הרב'ה מבעלזא אמר מי שעבר את השואה יכול להחיות מתים, במקום להחיות מתים הלכו נהיו חילונים, היו מחזיקים מעמד עוד חמש דקות היו מביאים את משיח, הבית ישראל אמר עכשיו זה היה [הזדמנות] להביא את משיח, הרבי מקלויזנבורג שהוא ראה את האמריקאים [שניצחו את הנאצים] הוא התעלף, מה התעלפת? חשבתי שמשיח [גאל אותנו מהנאצים], זה משיח? זה אמריקאים זה לא משיח, התעלף, כל היום הוא לא יכל להתאושש הוא לא יצא מהצריף, הוא רק בכה, הייתי בטוח אחרי כזאת שואה משיח

[בחזרה לאירופה], אחרי שבוע הוא הגיע, הוא נסע ברכבת האחרונה לוורשה בקונסטנצה היה הנמל, הבעל שם טוב נסע דרך גליץ, הרב'ה נסע דרך אודסה הוא אמר אני נוסע משם יסעו, היה הכל סלעים סלעים אחרי זה פוצצו אותם, האונייה הייתה צריכה לרדת בין הסלעים, בדיוק לפני שהבעל שם טוב נסע אז טבעה אונייה עם 50, היה שאלות ותשובות 50 עגונות איך מתירים אותם וכולם מצאו אותם פגרים מתים אחרי שלושה ימים, אחרי שלושה ימים כבר אי אפשר להעיד אבל אם הגוף שלם אז מעידים כן, אז אונייה שלמה טבעה ואז הוא נסע.

ושהגיע ר' אלעזר רוקח לגליץ אז אמרו תבחר לך איזה אונייה שאתה רוצה, הוא אמר אני רוצה לבד לבחור, היה שם גרוטאות זה בית קברות של אוניות, יש בית קברות של אנשים בית קברות של אוניות, איזה אלף אוניות כבר משומשות כבר רעועות כבר מפורקות כולם עם חורים אז הוא הלך עם הרב חובל, אמר אני רוצה לנסוע לארץ ישראל זה היה ר' אלעזר רוקח מאמסטרדם, הוא היה רב בצפת שיש את החתימות שלו בבית דין של צפת הוא נפטר

נוטל ידיים, טראח נתן לו בבטן עם המגפיים שלו מעך אותו עשה אותו פיתה פלאפל עשה אותו קווצ' שלם עשה אותו פיצה לליל הסדר (פיצה כשרה כי הפיצה שלנו היא לא כשרה לליל הסדר אבל זה היה פיצה כשרה הוא ישב לאכול, זה היה אולי בערב פסח בדיוק...), עשה ממנו פיצה פיצה פיצה ואז הוא (-) הרבי מקלויזנבורג) שכב על הארץ ושר "ממקומך מלכינו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון, תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך" והוא הגיע לירושלים הוא בנה קריה [בנתניה], הוא זכה אחרי שנהרגו לו האשה והילדים והכל, הוא הצליח להקים ממלכה שלמה, כל מי שהחזיק מעמד יכל להקים ממלכה, להחיות מתים.

[חזר למעשה שהגיע ר' אברהם אלימלך לארץ וקיבלו את פניו בשמחה ואמר:] (אידיש) על אירופה, לא ישאר יהודי אחד בחיים, תפסיקו לרקוד תפסיקו לשיר, בוא עכשיו למירון לקברי צדיקים, בוא נבטל את הגזרה, זעקה גדולה ומרה, ו[הגבאי שראה שר' אברהם אלימלך הולך להתעלף מרוב צעקות], אז הוא רץ לרב'ה איר געיט אויס, [ענה לו הרב'ה:] איס גען.

ואז הוא הגיע בא' אלול, בערב ראש חודש הוא עלה על האונייה

בתק"ג הוא נפטר, ר' אלעזר רוקח, יש את הספר שלו כל הפירושים כל החידושים על המשניות.

הוא אומר משניות זה יהונתן, יהונתן זה 521, המשניות זה 525, חסר עוד ארבע, אז צריכים לקחת כמה משניות לחבר אותם, יהונתן זה המשנה זה נקרא המשנה, אתה תהיה תורה שבכתב אני יהיה תורה שבעל פה, כך אמר יהונתן [בן שאול לדוד המלך], והוא נתן את הבגדים שלו והוא (- דוד המלך) נשבע לו, הוא נשבע לו ברית אני לא אגע בזרעך, [ינתן] אמר אתה הולך להיות מלך, כולם ידעו שהוא (- דוד) מלך, גם שאול ידע שהוא כבר יהיה מלך, הוא אמר, ידעתי שמלך תמלוך, שאול אומר לו ידעתי שאתה תמלוך, ידעתי אבל אל תיגע בזרע שלי, אל תיגע בילדים שלי, יגידו שהם מורדים, יעשו עליהם עלילות, תזכור אתה לא נוגע בהם, אתה נשבע לי, אז הוא (- דוד) נשבע לו שהוא לא נוגע בזרע.

והוא (- דוד) לא עמד בשבועה, אי אפשר לעמוד בשבועה, אדם שומע לשון הרע הוא כבר לא יכול לעמוד, ועכשיו כולם רודפים אותו, הבן שלו רודף אותו אבשלום רודף אותו כל עם ישראל, בקושי הוא ברוח עם הכרתי והפלתי, שמעי בן גרא זורק עליו אבנים, "נמרצת" מעפר אותו בעפר, החיילים אומרים לו נוריד לו את הראש, אתה הולך פה עם אלף חיילים עם עשר אלף חיילים אתה הולך, [דוד] אומר אני לא נוגע בו, ה' יראה בעניי, זה עכשיו הכל מה', ה' יכפר לי, עשיתי איזה עוון איזה עבירה.

הוא הלך כבר לעבוד עבודה זרה, הוא אמר כולם אומרים מה זה תורה וזה שכרה? אדם בחיים לא הפסיד חצות אדם לא ישן אף פעם, היה צריך לחיות 210 והוא חי 70, הוא לא ישן לא אכל, בחיים לא אכל, כי אפר כלחם, אכלתי ושקווי בבכי מסכתי, אחרי שהוא שותה כוס כזאת הוא מוריד נחל של דמעות, הוא ממלא כוס עם דמעות ואז הוא שותה קצת, את הדמעות הוא שותה, היה שותה את הדמעות שלו, כל חצות הוא היה ממלא כוס דמעות ושותה את הכוס על החורבן, חורבן כזה ושואה

[חזר לענין השואה] והיה הכל נבואה ברורה, [כלומר הצדיקים ידעו בידיעה ברורה שהולכת להיות שואה שתכלה את יהודי אירופה], הוא (- ר' אברהם אלימלך) אמר את זה אחרי תשעה באב שהוא הגיע לירושלים, הוא הגיע לתל אביב משם הוא הגיע למירון, ואף אחד לא הבין מה הוא מדבר, אף אחד לא האמין שזה יכול לקרוא בכלל, שה' משמיד את עם ישראל, אף אחד לא האמין את זה, אף אחד לא האמין! בחלום הכי שחור! לא האמין שישמידו את עם ישראל, אבל ה' השמיד את הכל, כולם בגן עדן, אנחנו רוצים שיהיו כאן. אבל החפץ חיים אמר: 'בהר ציון תהיה פלטה'.

אז כל זה קראנו על ר' אברהם אלימלך [מקריין], ר' יוחנן אח שלו הוא נשאר רב'ה [של קרלין], הוא הצליח, הוא ברח לסיביר, שם הוא היה ארבע שנים בסיביר, רצו כל פעם להרוג אותו הק.ג.ב, כי כל מי שהלך עם זקן ופאות [אמרו לו]: או שאתה מוריד את הזקן או שהורגים אותך, הוא לא הוריד את הזקן אף פעם! הוא התחבא. ארבע שנים הוא התחבא בסיביר, בפונז'ה, כתוב השם של הכפר שם הוא התחבא, ושם הוא מצא כמה יהודים, והיה שם בית כנסת.

כזאת, צדיקים בכו כוסות של דמעות הם מילאו והם לא שתקו רגע, כוס של דמעות, "ושקווי בבכי מסכתי" "הן אפשר כלחם אכלתי ושקווי בבכי מסכתי".

"בדמעתי ערשי אמסה" אמסה זה אנוש מבול סדום הפלגה, אז כולם גלגולים של אנשי סדום שחתכו אנשים ולכן חוטפים אנשים חותכים אותם לחתיכות, עכשיו בשואה בשמחת תורה חתכו אנשים לחתיכות חתיכות לא הבדילו בין זכר ונקבה, לא ידעו, רק לפי DNA לא ידעו מי זה בכלל, רק לפי הרקמות, בקושי מצאו כמה שרידים מהגופות הכל חתכו הכל מעכו הכל השחיתו, היה שואה נוראה אז היה עוד שואה, עכשיו זה אחרי 80 שנה בדיוק, 80 שנה.

אז אמרנו [ש]הרב לאו בגיל 87, מי שהיה בגיל 5 עכשיו הוא בגיל 85 ומי שהיה בגיל 15 היום הוא 95, אנשים היו בגיל 15 אז יש לנו 120 אלף שעוד נשארו, כולם היו ילדים אז שזה נגמר, אז [הם] עכשיו בגיל 95 בגיל מאה, מי שהיה בגיל 20 הוא בגיל מאה, אז עכשיו נפטרה אשה בגיל 110. אז עכשיו [בטבח שמחת תורה תשפ"ד] זה היה עוד שואה.

אז היה 60 ריבוא נביאות [נביאות בכל דור], שש מאות אלף שידעו את השם המפורש.

ועכשיו [חנניה מישאל ועזריה] הולכים ליחזקאל לשאול אם מותר להם למסור את הנפש על קידוש ה' הוא אומר זה אסור, תברחו, תתחבאו, אף אחד לא מכריח אתכם להשתמד, הזמינו אתכם תגידו [שלא הגעתם כי] התהפכה העגלה, הגלגלים נשברו, זה גלגלים של עץ, עוד לא היה מרצדס, ולא אאודי, ולא לינקולון, ולא טויוטה, ולא טסלה, [א] לא היה שום דבר, והולכים לשאול את יחזקאל הנביא אם מותר ללכת על קידוש ה', אם זה לא נקרא מאבד עצמו לדעת, הוא אומר כן, זה נקרא מאבד עצמו לדעת, אף אחד לא מכריח אתכם [להגיע], קבלתם הזמנות תקרעו את ההזמנה.

אדם מקבל הזמנה לגיוס קורעים את זה, [הצנא] הם אמרו לבית הם לא ילכו [לתפוס את אלו שלא מתגייסים], שתעבור את הגבול נתפוס אותך, אבל דיגיטלי לא תופס, הדיגיטלי

אז חנניה מישאל ועזריה אמרו אנחנו רוצים ללכת על קידוש ה', יחזקאל הנביא אמר להם זה אסור.

אז עכשיו המון אנשים הלכו [וליוו את ר' אברהם אלימלך בדרכו חזרה לאירופה], זה הסבא של יצחק דוד גרוסמן, כולם היו קארלינערס, יצחק דוד הוא קארלינער, הוא נסע איתי לאומן [באחת השנים], הוא עזב את הכל, שאלו איך אתה עוזב? שיבואו איתי, הוא נסע איתי לאומן, והלכנו, היה מינוס חמש, דרור צנעני זוכר היה מינוס חמש, וכולם טבלו בדנייפר במינוס חמש, מינוס חמש טבלו בדנייפר, ואנחנו אמרנו שם תשליך, חזרנו למלון, והוא לא ויתר על אומן, הוא אומר אני ברסלב בנשמה, כלפי חוץ הוא קארלינער עד היום.

מראי מקומות והערות

כפול ארבע זה 48, אז אפשר בארבע שנים אלף שקל לחודש, מי שרוצה טסלה שיקנה את זה היום, עכשיו, אחרי השיעור, אפשר לקנות את זה.

¹ עכשיו טסלה פשטה את הרגל, אפשר לקנות מכונית של חמש מאות אלף בחמישים אלף, זה הזדמנות לקנות מכונית, אפשר לקנות בחמישים אלף בתשלומים של אלף לחודש, 50 חודש זה ארבע שנים, 12 חודש

לא תופס את זה, דיגיטלי אפשר לנסוע לאומן ולחזור, כבר מאות חב'ר'ה נסעו ולא תפסו אותם, אז דיגיטלי לא קולט את ה..., אז אדם צריך לעבור לדיגיטלי וזהו.

עכשיו יהיה ראש השנה עוד מעט, ניסע דרך קישינוב, בינתיים עוד אין שלום [בין רוסיה לאוקראינה ואז נוכל לנחות ישירות באוקראינה], הוא (- טראמפ) רצה לעשות שלום, לקבל פרס נובל לשלום, אולי אחרי שמחת תורה יהיה שלום, בינתיים צריכים לנסוע דרך קישינוב, אולי אחרי שמחת תורה ניסע ישיר, ננחת ישיר באומן, כבר לכל אחד יהיה מטוס פרטי עד אז, עכשיו הכל זה בזול, הכל יורד המחירים.

אז הלכו לשאול את יחזקאל הנביא אם מותר למסור על קידוש ה', אמר בשום אופן לא, זה נקרא מאבד עצמו לדעת, ה' לא יעשה לכם שום נס, אמרו אותנו לא מעניין, אנחנו הולכים על קידוש ה', רוצים להישרף.

והלכו אמרו [לנבוכדנצר] אנחנו הולכים להישרף [ולא להשתחוות לפסל], אמרו 'אתה כלב בשבילנו', כך אמרו לו בפנים! אתה כלב בשבילנו!, כלבא, אתה והכלב שווים, אמרו לו לנבוכדנצר אנחנו לא מפחדים ממך, ולא

אכפת לנו ממך, אתה יכול לשרוף אותנו, אנחנו הולכים להראות לכולם שהולכים על קידוש ה', לא שיגידו שלא הגענו, העגלה התהפכה נשברו הגלגלים מהעץ, [ש]לא יגידו, כן, הם רצו להשתחוות רק לא הצליחו, היו אנוסים, אנחנו הולכים מאחד לאחד היו שם 23 מ70 אומות, 20 כפול 70 זה 2100 ועוד 210 אז זה 2310 נציגים, אם זה 23, הלכו לכל הנציגים, אנחנו נורמאליים, אל תגידו תפסו... השתגעו, אנחנו אנשים נורמאליים מיושבים והולכים לאש, אז זה לפי רבנן היו 23 ולפי ר' שמעון היו 3 מכל אומה, 3 כפול 70 זה 210, הלכו מאחד לאחד ואמרו אנחנו נורמאליים? כן, אנחנו בישוב דעת? כן, תדע אנחנו הולכים לאש, אתם משוגעים! לאש, למה? תברחו תתחבאו, לא, הולכים לאש, הלכו מאחד לאחד.

עד שהגיעו ליחזקאל אמר, ה' לא מרשה, אתם הולכים נגד ההלכה, ה' אמר אני לא [אגן] עליכם, למה לא בטלתם את החורבן? אתם כאלה צדיקים אז הייתם מתפללים, אדם יכול לבטל כל שואה, כל חורבן, אין דבר שלא מבטלים, אפילו הבעל שם טוב שאל אותו ר' נחמן הורדנקר

אפשר לבטל את הגזרה [של פטירת הבעל שם טוב]? אפשר שתחיה? אמר בטח שאפשר רק אתה לא יודע איך, אני לא מלמד אותך איך, אתה רוצה - תחפש, תשאל, איך אני יכול לחיות עוד, הוא (-) הבעל שם טוב) נפטר בגיל 70, הוא יכל לחיות עד גיל 120, הרב'ה [חי עד] 38, הרב'ה בטח [יכל לחיות יותר אם היו זוכים ועושים מה שצריך]. זה היה נחמן הורדענקער, הוא היה אבא של שמחה, [אביו של רבינו הקדוש והנורא],

אז הוא ברח מהחופה, הוא היה ברסלב, הוא היה שוכו בנים, אחרי החופה הוא אמר רגע, שכחתי מזוודה, יורד להביא את המזוודה, נעלם, איפה הוא נעלם? והוא (-) הבעל שם טוב) עשה את השידוך [של ר' נחמן הורדענקער], הוא היה השדכן².

אז עכשיו יחזקאל אומר להם אסור לכם ללכת על קידוש ה', אסור, זה התאבדות, קידוש ה' הולך מי שמכריחים אותו, אבל

מראי מקומות והערות

² שיח שרפי קודש החדש א' אל מרן הבעל שם טוב הקדוש באה פעם אשה צדקת ונגידה (יש אומרים שהיתה זו אחותו של הרב הקדוש רבי יצחק דראהביטשער), ואמרה לו: "רבי, רוצה אני שתשדכו עבורי אחד מהצדיקים שבחבורתכם"; והוסיפה ואמרה לו שאינה מבקשת חתן עשיר, כי פרנסתה מרבה ויהיה ביכלתה לפרנס את בעלה, אך רצונה שיהיה אחד מבני החבריה שלו. הבעל שם טוב שהכיר במעלתה הציע לה את תלמידו הקדוש רבי נחמן מהארידענקא שהיה אז אלמן, ונגמר השדוך ביניהם לאחר מכן שאל הבעל שם טוב את תלמידו רבי נחמן: "וואס וועט איר מיר געבן שדכנות?" - "מה תתנו לי בעבור שכר שדכנות?" - ושתק רבי נחמן; נענה הבעל שם טוב ואמר: "אז ביי מיר וועט זיין א מיידל, און ביי דיר וועט זיין א אינגל - וועלן מיר זיך ביידע משדך זיין!" - "כשילד אצלי (הינו אצל יוצאי חלציו) בת, ואצלך בן - אזי נשתדך יחד!".

ב. ויהי לאחר עריכת החפה הלך לו רבי נחמן הארידענקער לדרך ולא נודע מקומו איה, ובאה רעייתו בבכי אל הבעל

שם טוב, והתאוננה ואמרה לו: "וואס איז ראס? האב איך דען געוואלט געמען אייערער א מענטש ער זאל נאכדעם אוועקגיין?!" - "מה זאת? וכי רציתי לקחת אחד מבני החבריה שלכם על מנת שאחר כך יעלם?!" - ענה הבעל שם טוב ואמר לה: "הנה רבי נחמן הוא מתלמידי, ויש לו זמנים קבועים בהם הוא מגיע אלי, ובכן כאשר יגיע הזמן הסמוך - אשאלהו על כך; ואמר לה שגם היא תבוא אז בזמן הזה. וכן הוה, ליום המדבר הגיע רבי נחמן, ושאל אותו הבעל שם טוב על הנהגתו. השיב לו רבי נחמן: "איך זעה ארויס אזי וועט האבן א קינד וועט זי דארפן גיין פון דער וועלט; ואל זי נאך לעבן!" - "רואה אני שתכף פשוילד לה בן תהיה מכרחת להסתלק מהעולם; על בן רחמתי עליה ועזבתי את ביתי, על מנת שתחיה עוד!". מסר לה הבעל שם טוב את דבריו המפלאים של בעלה הגדול, ותכף ענתה ואמרה: "אויב ער איז אזא מענטש, אז ער ווייסט דאס - באשטיי איך!" - "אם הוא אדם גדול כזה, שידע הוא דברים מפלאים שפאלה - הרי שמסקימה אני לכך אף אם יעבור עלי מה!"

אני לא הבנתי
למה עושים פה
איזה קיר, עשו
קיר לא לראות
את הצלב של
הכנסיה.

ובפאסק

[שבארצות הברית]

סיפר לי אליהו

[סוכות] שהיה

כנסיה, אז ראש

הכנסיה, הארכי בישוף, הוא בא
אליהם [ושאל:] אתם רוצים שאני
אשבור את הצלב? הוא בא ואומר
אם זה מפריע לכם אני עכשיו
שובר את הצלב, סיפר לי אליהו.
בנו בית יעקב מול הכנסיה, אז
הוא בא ואמר אם זה מפריע לכם
אני שובר את הצלב עכשיו.

אז הוא החליט לשבור את הצלב
- החברותא של ר' יונתן
אייבשיץ, ותפסו אותו, הוא הביא
גרזן, והתחיל לשבור, ושומעים
בכל הרחובות את המכות של
הגרזן, עובר שם שוטר למטה,
שומע מכות אם גרזן, [הוא היה בטוח
ש]גנבים פורצים שם קופה,
פורצים איזה כספת, הוא עולה
רואה אחד שובר את הצלב, תפס
אותו על חם, מיד אמרו שמונה
בבוקר כבר תולים אותו, זה היה
2 בלילה, כולם רצו לשומר,
השומר אומר תביאו לי 20 אלף

אתכם לא מכריחים, אתם יכולים
להגיד התהפכה העגלה נשברו
הגלגלים היה בוץ היה ככה,
הסוס נפל, נפל סוס מהגשר.
הרב'ה מספר לנו בכך יחיד שנפל
סוס מהגשר, העגלה נפלה
מהגשר, הסוס [נפל] מהגשר או
שהגשר נשבר, איזה גשרים היו
פעם, זה היה סתם עשו כמה
קרשים ואנשים נופלים מהגשר
והגשר מתפרק באמצע.

נסע ר' יונתן אייבשיץ אז
החברותא שלו לא יכל לסבול את
הצלב אז הוא רואה צלב מול
הפנים בדיוק לומדים בישיבה
(בהמשך חוזר לסיפור הזה).

מול רבארלך היה כנסיה, מול
ברסלב, אף פעם לא ידעתי מה
המגדל הזה [במבנה האיטלקי של משרד
החינוך] עד שהביאו לי [ספר ב] שלוש
סעודות [שם כתוב ש]זה היה בית
חולים זה בכלל לא היה כנסיה,

ומקודם [לפני שהשומר ברח] הוא הפקיד את הכל אצל יונתן איבשיץ הוא אמר איפה יש כזה אדם נאמן שהביא את כל הנדוניה שלו, היה לו (- לאותו שומר) רכוש במיליארד דולר, אני אפקיד אצל יונתן איבשיץ, הכל אני אפקיד אצלו, את כל הרכוש אפקיד אצלו. ומיד אחרי שעה הוא כבר טבע בנהר.

ופתאום אשתו [של ר' יהונתן איבשיץ] היא שמעה שהוא טבע בנהר, היא הבינה שהרכוש הוא שלה, והיא כבר לא יודעת לאן בעלה ברח, בגלל שעשרים אלף נעלמו, אבל ברוך ה' בזכות העשרים האלה קבלתי מיליארד, זה קפץ למיליארד, זה הוליד לה מיליארד, היא כבר חכתה שהוא יבוא.

הוא (- ר' יהונתן איבשיץ) מגיע בערב שבת, כבר בטח היא תעמוד שם עם משטרה, עם קגב, עם אזיקים, היא תעמוד שם עם גט מוכן, פתאום הוא רואה היא יוצאת לו בריקודים בשירים, התעשרנו, אל תשאל, התעשרנו מיליארד דולר, כל הרכוש של כל הכנסיות אצלנו בבית במרתף, בוא תראה, הוא התחיל לבכות לבכות, תרקוד, נו, לא הוא בוכה, במקום לרקוד הוא מתחיל לבכות, הוא אומר מה, ה'

זלוטות' אני משחרר אותך, אני מגניב אותך, טוב הלכו בכל העיר לחפש 20 אלף זלוטות' זה נותן חמש זלוטות' זה עשר זלוטות' הכי הרבה נותנים 500 זלוטות', מתי נגיע ל-20 אלף? אז ר' יונתן איבשיץ אמר יש לי נדוניה 20 אלף זלוטות' אשתי החביאה את זה שם בתוך הבגדים עמוק בארון, צריכים לדעת איפה האשה מחביאה את הכסף תמיד...) ואני נותן את כל העשרים אלף. [ר' יונתן איבשיץ] הביא את העשרים אלף, אבל החליט שהוא בורח מהבית, אשתי עוד מעט תלך לארון תראה שהכל הפוך שם, תראה גנבתי לה [את הנדוניה] היא תרצה מיד גט, אני יודע מה, ברח מהבית נעלם.

והוא הגוי הזה (- ששומר על היהודי ששבר את הצלם) היה לו רכוש שהוא גנב מכל הכנסיות, הוא היה גוי חברמן, עם מוטיבציה, לא סתם שלומזלניק, היה לו מנורות וחנוכיות וכל מיני תכשיטים וצלבים מזהב, ואין סוף תכשיטים היה לו בבית, בית מלא תכשיטים, והוא בדיוק החליט שהוא בורח, כי יבואו לתלות אותו בשבע בבוקר, יראו שהוא (- היהודי שהוא שמר עליו) איננו, יחשדו בו, טבת שבט הקרח קפוא, הוא עולה על הקרח, הקרח נשבר והוא טבע עם העגלה ביחד.

זרק לי את המצווה בפנים, נתן לי
כבר את השכר.

הגמרא אומרת בחלק בסנהדרין
במשנה השנייה שאדם נותן
צדקה ובא עם השק תמלא לי,
הוא רוצה כבר שה' ימלא לו את
זה בתבואה ובמרגליות
ביהלומים או זורקים לאדם את
המצווה בפנים, אם הוא מקבל
מיד את השכר, הוא צריך שבוע
לחכות קצת, קצת להתייטר,
איפה הכסף? איך נחתן את
הילד? קצת שאלות, קצת
קושיות, אבל אם האשה לא
שואלת קושיות [איך נסתדר בלי הכסף
שנתת לצדקה, או שאלות כעין זה] אז זה לא
שווה כלום, כל קושיא שהיא
שואלת, היא מעלה לך את כל
התפילות, שהאשה כועסת עליך,
צועקת עליך, אז הצדקה עולה
לשמים, הצדקה לא עולה ישר,
בצדקה תמיד יש הרהור גאווה,
הנה, נתתי צדקה, אני לארג', אני
נתתי את כל הכסף, אז האשה
צועקת עליך מה נתת? אנחנו
צריכים לחתן ילד, אין לנו פריזר,
האוכל נרקב, פעם היה קרח לא
היה פריזר, קראו לזה ארון קרח,
נקנה עגלה עם סוס יהיה פרנסה,
אם האשה לא צועקת עליך [על
המצווה שעשית] אז שום דבר לא
עולה למעלה.

אחד השדכן הביא לו מאה
שידוכים, הוא פסל את כולם,
הוא (- השדכן) אמר מה לא טוב
כאן? הוא אמר אני רוצה אשה
רעה, אשה רעה לא רואה פני
גהינום, מה אני רוצה אשה
טובה? אז לא יהיה לי שום שכר,
אני צריך אשה שתצעק עלי למה
נתת כסף, למה נתת צדקה.

כמו אותו אחד ששמע שתי
רוחות, הרב'ה מביא בתורה ס"א
שהוא נתן צדקה בערב ראש
השנה, אשתו צעקה עליו, הוא
הלך לישון בבית הקברות, אז
התגלה לו שתי רוחות, אז הוא
זרע, היא אמרה לו רביעה
ראשונה יהיה שדפון, אז הוא זרע
ברביעה שניה, ושנה הבאה הוא
שמע הפוך שרביעה שניה יהיה
שדפון, יבוא ארבה, אז הוא זרע
ברביעה ראשונה, אשתו שאלה
אותו איך אתה יודע מתי, אתה
נביא? אתה מכשף? הוא אומר
לא, אני הולך לבית קברות שומע
את הרוחות מדברות.

ברגע שאשתו גרשה אותו אז הוא
זכה לשתי רוחות, לפי שתיים,
לכל הפרנסה הוא זוכה, שאשתך
צועקת עליך נפתחים שערי
הפרנסה, היא גרשה אותו
מהבית, הוא זכה לשערי
הפרנסה, נפתחו לו כל השערים,
אז הוא ידע מתי לזרוע.

שבוים], כולם הביאו, זה הביא חמש זלוטות, זה הביא חמש זלוטות, מה שהם אספו אמרו רוצים חלק במצווה, באו לשומר אמר כבר קבלתי אני לא יכול לקבל פעמיים, אז [הלכו אותם שרצו להשתתף בצווה ואמרו:] ר' יונתן מאיפה היה לך? נתתי את הנדוניה, אז בוא נשתתף בזה, אני לא רוצה להשתתף, אתה לא רוצה להשתתף, אתה היית צריך להשתתף, כל אחד רוצה חלק במצווה, תוריד את הראש קצת אתה בשיא הגאווה אני נתתי 20 אלף זלוטות' אתה מרגיש את עצמך בשמי השמים בשמי מרומים אני הכל חלקתי לצדקה, לא, תוריד קצת את הראש תשתף את כולם. אז זה דברנו שהקרח נשבר.

אז זה מה שהם אומרים לו (-) כלומר שאומר יזקאל הנביא לחנניה מישאל ועזריה) תגיד שהקרח נשבר, היה קרח, נשבר הקרח, והעגלה התהפכה, יש אלף תירוצים, אתה לא צריך ללכת, אף אחד לא מכריח אותך להשתמד עכשיו, זה בחירה שלך, אמרו לא, אנחנו הולכים להישרף, הולכים להישרף ואז ה' ירחם הם קפצו לתוך האש (אני לא רוצה לספר את הסוף אני לא יכול, זה משפיע עלי לא טוב לספר לכם את הסוף...).

אז היא רבה עם השכנה, היא אמרה שתהיי כמו הבת הזאת ששוכבת שם במחצלת, אז שנה הבאה הוא בא לבית הקברות, והיא אמרה לה בואי נשוטט בעולם, היא אמרה לה עכשיו הסוד שלנו כבר התגלה, כבר אני לא יכולה לשוטט בעולם.

כל זה גמרא פשוטה גמרא בברכות, אז אדם צריך ללמוד ברכות, כל צעקה שהאשה צועקת זוכים למיליארד דולר, אם האשה לא צועקת לא זו כלום, אז אדם זוכה שאשתו צועקת עליו, הוא זוכה למיליארד דולר.

אז נשבר הקרח [והשומר מת ור' יהונתן אייבשיץ זכה בכל הכסף שהפקיד אצלם הגוי], אז הוא שאל למה ככה נענשתי שקבלתי את השכר? אמרו כי כולם באו להשתתף [במצוות הפדיון

בקיצור יחזקאל הלך אליהם בלילה בשתיים בלילה אמר עכשיו חלמתי, קבלתי תשובה על השאלת חלום, שאתם לא הולכים להתאבד, אתם לא הולכים, אתם נשארים בבית, אמרו [לו:] עוף מפה! אנחנו הולכים להישרף, ידענו שאתה תגיד לנו ככה, רק רצינו לשאול אותך סתם, אנחנו הולכים להישרף הוא התחיל לבכות אתם החברים הכי טובים שלי הצדיקים של הדור ישרפו, הדור ישאר יתום ואז הם קפצו לאש ואת הסוף אתם כבר יודעים.

בוקר שבת קודש פרשת אחרי מות - קדושים, י"ב אייר תשפ"ה

מרב צעקות, אז הוא אמר לרבינו מה הם צועקים? אז רבנו אמר לו אני רוצה/אוהב את החסידים שקופצים לתפילה עם שרוול משומן מיט א'פארשמאלצטע הארבל שקופצים ישר מהגג לתפילה, נכנסים להתפלל עם השרוול המלוכלך - מהעוגות ישר לתפילה, אז הוא שאל את רבנו: אז למה אתה מתפלל בשקט? אז רבנו אמר לו אני 'שמן מחריש'.

וזה היה נדב ואביהו בקרבנות לפני ה' שנכנסו איך שהם לקדש הקדשים, ומה נדב ואביהו רצו? הם רצו לבטל את המיתה! כי הם ידעו שיש כזה דבר שאפשר לבטל את המיתה, יש ימים שמסוגלים לבטל את המיתה והם ידעו שב-א' ניסן זה יום מסוגל שאפשר לבטל את המיתה, וזה מה שהם רצו.

פרשת אחרי מות, נדב ואביהו נשרפו, מתו, רש"י אומר הם היו יותר גדולים ממה ואהרון, ככה רש"י אומר! איך יכול להיות נדב ואביהו יותר ממה? אבל ככה רש"י אומר 'גדולים ממני ממך'. כי משה ואהרון היו באתכסיה ונדב ואביהו היו בהתגליה, נדב ואביהו היו כל כולם אש כל כולם קולות וברקים אבל על משה לא ראו שום דבר, כי על הצדיק לא רואים שום דבר שום תנועה, כי משה הוא יסוד אבא ואמא וזה קפ"ד קס"א ואהרון הוא יסוד אבא שזה קפ"ד, ויסוד אמא זה יותר גדול מיסוד אבא כי הגילוי זה ביסוד אמא. כי הצדיק הוא שמן מחריש לא רואים שום דבר לא רואים שום תנועה.

רבינו אמר כשרבי גדליה מילניץ ראה את התלמידים של רבנו שהם צועקים בתפילה, ממש צעקו, צעקו - עשו לו חור בראש

אנחנו מעכשיו
כבר מוקפים
באש, עד מתן
תורה. עוד שבוע
מגיע ל"ג בעומר,
מל"ג בעומר,
הכל בוער באש,
כל ההרים
בוערים באש. אם
היינו זוכים,
עכשיו כשנוסעים

למירון, היינו זוכים לראות את כל
ההרים בוערים באש. הכל מוקף
באש, אנחנו פה מוקפים באש,
מעכשיו עד לשבועות, עד מתן
תורה.

רבי שמעון בר יוחאי כולו אש,
הוא היה יושב בתוך אש. כל מי
שמחובר לחבורה של רבי שמעון
בר יוחאי, ושל רבנו, מוקף באש.
רבי שמעון בר יוחאי יושב בתוך
האש, ורבי חייא הגיע והוא רצה
להיכנס, והוא לא יכול להיכנס כי
כל הבית שרבי שמעון בר יוחאי
והחברים ישבו, היה מוקף באש.
אז רבי שמעון אמר לרבי אלעזר,
לך תכניס אותו. אז רבי אלעזר
אמר לו, אני יכול לשבת מוקף
באש, אבל לעבור בתוך האש,
אני מפחד. אז הוא אמר לו, אני
שומר עליך. אז רבי אלעזר הלך
והכניס אותו.

הזוהר אומר שזה היה ביום
כיפור, זה היה ביום כיפור? (זה לא
היה ביום כיפור!) מה הפשט בזוהר
שזה היה ביום כיפור? זה היה
בכלל ב-א' ניסן? ! אלא הפשט
הוא שהאיר אז אורו של יום
כיפור. בא' ניסן מאיר אורו של
יום כיפור. אז הם ידעו שאפשר
להמשיך את תחית המתים, אז הם
רצו להמשיך את תחית המתים,
כי יש ימים בשנה שאפשר לבטל
את המיתה.

כמו במתן תורה, עוד מעט, עוד
שבועיים מתן תורה, אפשר לבטל
את המיתה. משה רבנו הצליח
לבטל את המיתה, ממתן תורה. כי
באמת הפסיקו למות ממתן תורה
עד העגל. ברגע שעשו את העגל
חזר המוות (זוהמתן?)

כי עוד שבועיים מתן תורה, ההר
בוער באש! כל ההר בוער באש,
כל ההרים בוערים באש!

הנהלה של הישיבה, הוא מקבל תלוש משכורת? אז אמרו, זה? שיגיד תודה שלא זורקים אותו מפה! אז הוא אמר, תדעו לכם שהוא מחזיק את הישיבה, עם הלקוטי תפילות שלו הוא מחזיק את כל הישיבה – הוא צריך לקבל כפול משכורת, הוא צריך לקבל תלוש כפול! הוא מחזיק פה את הישיבה, התפילות שלו, זה מה שמחזיק פה את כל הישיבה.

ובאמת, למה רבי שלמה אליעזר אלפנדרי הגיע לשם אז? אמר, הוא היה מקבל תלוש? הוא כבר היה בגיל מאה ועשר אז. ואז הרב עשה את החשבון, [הוא נולד בתקע"ה] זה היה ב- תרע"ה ... הוא היה בגיל מאה, בגיל מאה הוא צריך כסף? היה לו מספיק כסף,

[כמו] הרדב"ז. הרדב"ז מצא אוצר, מצא אוצר של דינרי זהב, ועם זה הוא הקים את הישיבה, והוא חילק את הכסף לצדקה ועוד נשאר לו. ואז הוא הגיע, הוא עלה לארץ. אז הפחה כאן בירושלים, שמע שהוא מגיע, אז הוא רוצה לקחת לו את כל הכסף, אז הרדב"ז המשיך לצפת. ולכן הוא קבור בצפת, קבור ליד האריז"ל, ליד האלשיך, כי הרדב"ז היה הרב'ה של האריז"ל בנגלה. והוא והאלשיך זכו לגילוי אליהו, זכו לראות את אליהו נביא, כי הם

כי מעכשיו כולנו מוקפים באש עד ל"ג בעומר. ועכשיו יש לנו 11 שעות. מעכשיו עד מנחה, יש לנו 11 שעות. אפשר להספיק ללמוד 11 דפים. 11 דפי גמרא, אם ילמדו מעכשיו במשך עשר ימים, כל יום 11 דפי גמרא, אפשר ללמוד את כל כתובות. כתובות זה 112 דפים. אם נוריד דף ב, זה 111 דפים. 110 דפים זה כתובות.

אז אפשר עכשיו להתחיל מסכת כתובות ועוד עשר יום גומרים, זה יוצא שיגמרו את זה. היום אנחנו ב- י"ב אייר, אנחנו נגמור את זה ב- כ"ב אייר, כ"ב אייר זה היארצייט של רבי שלמה אליעזר אלפנדרי. מי שמתחיל עכשיו כתובות, אחד עשר דפים ביום, הוא גומר ביארצייט של רבי שלמה אליעזר אלפנדרי, הוא גומר את כל כתובות.

רבי שלמה אליעזר אלפנדרי, הוא היה ברסלבר אמיתי. כשהוא הגיע לרבי מאיר בעל הנס, הוא פגש את רבי ישראל בער [אודסר]. רבי ישראל בער היה יושב, אומר לקוטי תפילות, בוכה בלקוטי תפילות. אז הוא שאל, מה הוא אומר פה 'לקוטי תפילות' זה ישיבה, פה לומדים! שילך לכותל, שילך לדוד המלך, שישע למירון, מה הוא אומר פה לקוטי תפילות? אז הוא שאל אותם את

הטורים אומר, אמור אל בני אהרון לנפש לא יטמא בעמיו, אז כתוב 'בני אהרון', ולא בנות אהרון, אומר הבעל הטורים שבנות אהרון לא מטמאים (מטמאות / נטמאות), כי הגברים חטאו בעגל, אז הם המשיכו בחזרה את המיתה. אבל הנשים שלא חטאו בעגל, לא החזירו את המיתה, לכן הם לא מטמאות. זה אומר הבעל הטורים, [אני לא אומר את זה, תביאו בעל הטורים, (פתחו בעל הטורים, הרב קרא את זה מתוך הבעל הטורים)].

שבת הבאה, אנחנו יורדים למטה.

ישי אמר לרב שנעבור את כל המחסומים [בדרך למירון בל"ג בעומר], אז הרב אמר: לשוכו בנים אין שום מחסומים.

חשבו שמה זה שהאריז"ל מגלה 'תורה חדשה'? חשבו מה זה 'תורה חדשה' תורת האריז"ל, אז הם חששו. אז הראו להם בשיעור של האריז"ל, שאליהו הנביא יושב בשיעור שלו, אז הם הבינו שזה אמת, שזו תורת אמת. והיו אומרים: שהרדב"ז הוא הדרשן, האלשיך הוא המגיד, האריז"ל הוא האדמו"ר הוא הרב'ה. אז הם קבורים בצפת שמה. (חסר כאן משפט.....)

אז יש לנו מעכשיו, 11 שעות, אז אמרנו הבנים ילמדו 11 דפי גמרא, והנשים יגידו פעמיים תהילים, כל הנשים יגידו פעמיים תהילים, כי הנשים, הבעל הטורים אומר, זה לא אני אומר את זה, עכשיו אנחנו בפרשת אמור, בפרשת אמור - הבעל

שיעור שנמסר במוצאי שבת קודש ליל ל"ג בעומר תשנ"ז

לילה, כל העצות של רבי שמעון בר יוחאי זה היה חצות לילה, רבי שמעון בר יוחאי לעולם לא ישן בלילה, הוא היה ער כל הלילות.

(ניתן לשמוע את ההקלטה בקו המידע
*9148, שלוחה 2 < 3 < 7 < 7)

ההתגלות של משה רבינו הייתה בעולם ארבעה פעמים, משה רבינו, ואחרי זה

ברגע שאדם הולך בדרכים של רבי שמעון בר יוחאי ונוסע למירון כדי לקבל את הניצוץ של רבי שמעון בר יוחאי, כי כל עם ישראל הם ניצוצות של רבי שמעון בר יוחאי, כל העם כולו, כל הדורות כולם, הוא הראש הבית, הוא קורא הדורות מראש, הוא השבעים

מורינו הרב בלג בעומר תשנ"ז זמן מועט לפני מסירת שיעור זה

היה רשב"י שאמר משה לא ידע ואנא ידענא, משה לא ידע שקרן עור פניו ואני יודע שקרן עור פני, ואחרי זה היה האר"י הקדוש, ואחרי זה היה הבעל שם טוב.³

וכשירד משה רבינו פעם שניה לעולם הוא ירד בדמות רבי שמעון בר יוחאי, ועכשיו

ברגע שאדם זוכה ללמוד את הזוהר הקדוש וזוכה לקיים את העצות של רבי שמעון בר יוחאי, את העצות של חצות

תיקונים שיוצאים מהמילה בראשית, הוא הבראשית בעצמו, רבי שמעון בר יוחאי הוא הבראשית והשורש של כל

מראי מקומות והערות

והוא השיג יחידה בתכלית מדרגה העליונה. ואמר: נמצא, שאני יודע "מעט", ואני עומד במדרגה גבוהה אף על פי כן עדן אני רוצה יותר כי מי יודע, אולי יש עוד וכי' וכי'.

³ ואחר כך זה היה רבינו בהתגלות הכי מושלמת וגבוהה כמובא בחיי מוהר"ן רס"ז: שמעתי בשמו שאמר, שהשיג יחידה בתכלית מדרגה עליונה. כי זה ידוע, שגפשו דנשמה גבוה יותר מיחידה דרוח, וכן פיצא בזה בכלם

פעם ועוד פעם ועוד פעם, הם לא יכלו להאמין שמשו רבינו ישר התעבר ביהושע בן נון, הם לא יכלו להבין שיהושע בן נון שאומר "שְׁמֹשׁ בְּגִבְעוֹן דָּוִם וַיֵּרָם בְּעֶמְקֵי אֵילָן" זה הכל הכוח של משה רבינו.

אלא המרגלים אמרו יהושע אתה רוצח, המרגלים טענו שיהושע בן נון הוא רוצח, הם עוד לא ראו רוצח כזה בעולם, הם עוד לא ראו אדם שרוצה שרבו ימות, ראינו את עוג מלך הבשן שרצה שאברהם ימות, עוג מלך הבשן תלמידו של אברהם אבינו, תלמיד מובהק של אברהם אבינו, עד שה' אמר למשה רבינו אל תירא אותו, למה הוא פחד ממנו? כי הוא היה תלמיד של אברהם אבינו⁴, והוא רצה שרבו ימות והוא רצה שרבו ייהרג ולא רק שרבו ייהרג אלא גם לקחת את האישה של רבו⁵ אז הוא היה כזה תלמיד נפלא, כזה תלמיד "נפלא" היא לו לאברהם אבינו.

נשמות ישראל, וכל נשמות ישראל נמשכים לרבי שמעון בר יוחאי, אדם שלא מרגיש משיכה לרבי שמעון בר יוחאי סימן שהשורש כבה אצלו, הניצוץ האלוקי כבוי אצלו, רבי שמעון בר יוחאי הוא השבעים תיקונים שיוצאים מהמילה בראשית, שבעים פנים להחיות, כי רבי שמעון בר יוחאי הוא מדבר לאלה שעדיין בשבעים פנים.

עד שבא רבינו וגילה תיקונים כאלה אפילו לאלה שירדו מהשבעים פנים, אפילו לכאלה שנפלו מכל השבעים פנים, אז אפילו לאלה שנפלו מכל השבעים פנים רבינו בא וגילה כיצד אדם יכול לחזור בתשובה אפילו שנפל מכל השבעים פנים.

וזה מה שהמרגלים לא יכלו להבין, המרגלים לא יכלו להבין שמשו רבינו חי וקיים, שמשו רבינו נצח נצחים, שמשו רבינו יכול לבוא עוד פעם ועוד

מראי מקומות והערות

יגד לאברהם העברי ואמר רבי יוחנן זה עוג שפלט מדור המבול.

⁵ מדרש רבה דברים פרשה א' פסקה כ"ה ד"א ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו כי בידך אתנו אין כתיב כאן אלא כי בידך נתתי אותו אמר הקב"ה כבר פסקתי דינו מימות אברהם כיצד בשעה שנשבה לוט בן אחיז ובא עוג ובישר את אברהם שנאמר (בראשית יד) ויבא הפליט אמר ר"ל משום בר קפרא פליט היה

⁴ נדה סא.

ויאמר ה' אל משה אל תירא, מכדי סיחון ועוג אחי הוו דאמר מר סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי הוו, מאי שנא מעוג דקמסתפי ומאי שנא מסיחון דלא קמסתפי? אמר יוחנן אמ רבי שמעון בן יוחי מתשובתו של אותו צדיק אתה יודע מה היה בלבו, אמר שמא תעמוד לו זכות של אברהם אבינו שנאמר ויבא הפליט

ואתה רוצה להרוג את רכב, אתה רוצה להיכנס לארץ ישראל כדי שרכב ימות, אתה פשוט רוצה, אתה גרמא במות רכב, אתה רוצה להיות המנהיג תחת רכב ואנחנו רוצים שמושה רבינו ימשיך להנהיג אותנו.

ומסביר רבי נתן בהלכות נדרים הלכה ד' בדף כ"ז מה היה באמת המחלוקת

המרגלים אמרו ליהושע בן נון אתה בדיוק כמו עוג מלך הבשן שרצה שרבו ייהרג, אתה רוצה שמושה רבינו ימות, כי כולם שמעו את הנבואה שאלדד ומידד התנבאו משה מת ויהושע מכניס, אומר האר"י הקדוש בשער הפסוקים פרשת שלח לך⁶ שהמרגלים אמרו ליהושע בן נון אתה שמעת את הנבואה שמושה מת ויהושע מכניס

מוראי מקומות והערות

ויחשבו המרגלים, כי יבלבל עצתם, ויסתור דבריהם בפני משה וישראל, לתועלתו, להכניסם לארץ. ואולי יתיעצו בהליכתם להרוג, ולכן התפלל משה עליו, יה יושיעך מעצת מרגלים, כלומר שלא יתיעצו להרג. בזה יובן הפסוק באמרו, ויהם כלב את העם, ולא הוזכר יהושע כלל, לפי שהיו אומרים לו לתועלתך אתה מכין, משא"כ בכלב:

אמר שמואל, הואיל נפק מפומיה דרב זל"ה, נוכל לומר שאפשר לדון את המרגלים לכף זכות, למה שהוציאו דבה על הארץ, כדי שלא יכנסו ישראל לתוכה. להיות ששמעו נבואת אלדד ומידד, משה מת יהושע מכניס, לכן טוב להרוג את יהושע, וגם לגרום שלא יכנסו ישראל לארץ, וישאר משה חי וקיים, לכן אמר משה, יה יושיעך מעצת מרגלים. או זיל לאידך גיסא, שמא יאמר האומר בפועל גמור ובמעל שלח משה את יהושע עם המרגלים, כי גלוי לפניו בנבואה היה, כי עתידים כלם למות, ולכן מקנאתו בו ממה שנתנבאו אלדד ומידד, משה מת ויהושע מכניס, לכן שלחו כדי שימות עם המרגלים במגפה, ויד לא תהיה בו, לכן הקדים להתפלל עליו, מה שלא עשה כן עם זולתו, ואמר יה יושיעך מעצת מרגלים, ותלך לשלום ותחזור לשלום:

⁷ הלכות נדרים ד' אות ל"ג

שמו ולמה נקרא שמו עוג שבא ומצא את אברהם עסוק במצות בעוגות הפסח ולא בא לשם שמים אלא לשם נזיה של שרה אמר בלבו הריני מבשר אותך והגדוד הורגו ונוטל אני את שרה אשתו אמר לו הקב"ה אי רשע כך אמרת חייך שאני נותן לך שכר רגליך ומאריך לך שנים ומה שחשבת בלבך הריני הורג אברהם ונוטל את שרה ביד בני בניה עתיד אותו האיש ליפול ד"א כי בידך נתתי אותו כי בידך אתנו אין כתיב כאן אלא כי בידך נתתי אותו כבר פסקתי את דינו מימות יצחק כיצד בשעה שמל אברהם את יצחק בנו עשה משתה וקרא לכל מלכי כנען שנאמר (בראשית כא) ויעש אברהם משתה גדול וגו' מהו גדול שכל גדולים היו שם אף עוג היה שם באותה שעה אמרו לו לעוג לא כך היית אומר אברהם פרדה עקרה הוא ואינו מוליד כיון שראה את יצחק אמר מהו זה אין זה כלום באצבעי אני הורגו אמר לו הקב"ה כך אמרת ע"מ שתראה אלפים ורבבות יוצאים ממנו ובידם אותו האיש עתיד ליפול.

⁶ שער הפסוקים במדבר, פרשת שלח לך סוף סימן י"ג

עוד נוכל לפרש בדרך פשט, ענין ויקרא משה להושע בן נון. כי סבת תפלתו עליו בדוקא הוא, לפי שהם היו יודעים נבואת אלדד ומידד, שהוא משה מת, ויהושע מכניס לארץ,

שמשא ימות, אין דבר כזה שרשב"י מת, אין דבר כזה שהאר"י מת, אין דבר כזה שהבעל שם טוב מת, הם חיים וקיימים.

כתוב ברמב"ם בשלוש עשרה עיקרים שחזן מהקדוש ברוך הוא אסור להתפלל לשום אחד בעולם או איך אתם מתפללים לצדיקים ואיך אתם מתפללים אל רבי שמעון בר יוחאי? אלא רבי שמעון בר יוחאי לא מת, אומר הוזהר באחרי מות מה זה דורש אל המתים? זה שאדם עולה לקברים של רשעים שבאמת מתים אבל הצדיקים הם חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים,

בין יהושע והמרגלים ומה היה כלב בתוך כל המחלוקת הזאת, כי הרי כלב שתק, כלב הוא לא ידע בכלל מי צודק, אם יהושע צודק או המרגלים צודקים, כלב שמע איך שהמרגלים אומרים ליהושע אתה פשוט רוצה במות רבך ואתה רוצה לקחת את מקום רבך, אתה רוצה לרשת את רבך ולהיות המנהיג במקום רבך, כלב שמע איך המרגלים אומרים ליהושע בן נון אתה רוצה שמשא ימות.

ומה טען יהושע למרגלים? יהושע טען למרגלים שמשא חי וקיים לעולם, משה לא יכול למות, אין דבר כזה

מראי מקומות והערות

הקדושה להאיר בנו לדורי דורות, כמו שאמרו, משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לקנים וכו' עד היום הזה. על כן באמת נצל מעצת המרגלים בזכות משה רבו שפרכו פנ"ל. וכלב ראה שלא פרכו משה והיה מתירא שלא יהיה נסת אחריהם חס ושלום, על כן הלך ונשתטח על קברי אבות שזהו גם כן ההפך מעצת המרגלים שאינם מאמינים בכח הצדיקים שיכולין להשאר דעתן הקדוש אפילו לאחר הסתלקותן לדורי דורות פנ"ל. אבל כלב רוח אחרת היתה עמו וימלא אחרי ה' כי האמין בגדל כח הצדיקים אפילו לאחר הסתלקותם. ועל כן הלך ונשתטח על קברי אבות והתפלל עליהם שלא יהיה נלכד עמהם. ובה הראה האמת שהוא שלא כדעתם הרעה. כי אדרבא, הצדיקים יש להם כח בחייהם ולאחר הסתלקותם להוציא את האדם מעוונות כי דעתיהו הקדוש נשאר כים לעד ולעולמי עולמים.

ועל כן כלב שהיה בהפך מהמרגלים ולא היה חפץ להיות נסת אחריהם, על כן הלך מהם ונשתטח על קברי אבות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. כי המרגלים פגמו בבחינת הארת בן ותלמיד שהוא בחינת ארץ ישראל פנ"ל לעיל באריכות. ויהושע נמלט מהם בזכות וכח משה רבו שהיה משרת אותו באמת ולא מש מתוך אהלו, על זה זכה שפרכו משה, יה ושיעף מעצת המרגלים, ועל ידי זה נצל מהם כי הם פגמו באמונה פנ"ל. ועקר הפגם שלהם היה באמונת חכמים שלא האמינו במעלת ההתקדשות לצדיקים אמתיים בחינת משה מומשיכין הארת דעתם הקדוש לבניהם ותלמידיהם להודיע כי ה' הוא האלקים שזהו עקר בחינת הארת בן ותלמיד, עקר ישוב העולם וכו' פנ"ל, שכל זה זוכין בשלמות על ידי ארץ ישראל פנ"ל. והמרגלים פגמו בכל זה פנ"ל. אבל יהושע שגבה להתקרב בשלמות למשה רבנו וזכה לקבל הארת דעתו

מירון ושם מנורה מראשותיו ומיטה מוצעת לו ושם הוא רואה את כולם.

כמו רבי אלעזר הבן שלו שנכנס לחדר אחרי פטירתו, אשתו הכניסה אותו לחדר ומהחדר הזה הוא היה מדבר עם אנשים כי היא לא רצתה שאנשים יגידו שבעלה מת, כל זה גמרא בבא מציעא⁸, אז היא הכניסה אותו לחדר ומשם הוא דיבר עם כל אחד, שמונה עשרה שנה עד עשרים ושתיים שנה היה רבי אלעזר מדבר אחרי פטירתו, שוכב באוזה חדר ומדבר עם אנשים כאדם רגיל עד שהתברר שהוא מדבר כבר אחרי הפטירה.

אדם יודע שהצדיק חי וקיים לעד ולעולמי עולמים אז ברגע שאדם יודע שהצדיק חי אז הוא בא לבקש מצדיק חי.

לא נוסעים לרבי שמעון בר יוחאי כי הוא נפטר, רבי שמעון בר יוחאי לא נפטר, רבי שמעון בר יוחאי חי וקיים, אנחנו אומרים בברכת מחיה מתים 'ומקיים אמונתו לישיני עפר', רבי שמעון בר יוחאי נכנס לחדר תת קרקעי בהר

מוראי מקומות והערות

לדינא, הוו קיימו אבבא, אמר מר מילתיה, ומר מילתיה, נפיק קלא מעיליתיה ואמר איש פלוני אתה חייב! איש פלוני אתה זכאי! [וכל אותה עת שגופו של רבי אלעזר ברבי שמעון היה מונח בעליית הגג, לא ידעו אנשים כלל שהוא מת וכשהיו באים שני בעלי דין לביתו של רבי אלעזר ברבי שמעון כדי להתדיין בפניו היו עומדים בפתח וכל אחד משמיע את טענותיו והיה יוצא קול מעליית הגג ואומר פלוני חייב פלוני זכאי] יומא חד, הוה קא מינציא דביתיהו בהדי שבבתא] יום אחד רבה אשתו של רבי אלעזר ברבי שמעון עם השכנה שלה [אמרה לה תהא כבעלה, שלא ניתן לקבורה] [אמרה לה השכנה שתהי גם את כמו בעלך שלא הביאו אותה לקבורה] אמרי רבנן כולי האי, ודאי לאו אורח ארעא [מאחר והדבר כבר נודע ברבים שהוא לא נקבר, שוב אין זה כבודו להשאירו כך, קבעו לקבור אותו].

⁸ בבא מציעא דף פ"ד עמוד ב' כי הוה קא ניחא נפשיה, אמר לה לדביתהו ידענא בדרבנן דרתיחי עלי ולא מיעסקי בי שפיר, אוגנין בעיליתאי ולא תידחלין מינאי [כשנפטר רבי אלעזר ברבי שמעון הוא אמר לאשתו יודע אני שהחכמים כועסים עלי על שמסרתי גנבים למלכות וביניהם היו גם קרובי משפחה שלהם והם לא יתעסקו בי אחרי מותי בכבוד הראוי לכן השכיב את גופתי בעליית הגג ואל תפחדי כלל] אמר רבי שמואל בר נחמני, אישתעיא לי אימיה דרבי יונתן דאישתעיא לה דביתהו דרבי אלעזר ברבי שמעון, לא פחות מתמני סרי ולא טפי מעשרין ותרין שנין אגניתיה בעיליתא [רבי שמואל בר נחמני אמר, אמא של אבי יונתן סיפרה לי שאשתו של אבי אלעזר ברבי שמעון סיפרה לה שלפחות שמונה עשרה שנה ואולי אפילו עשרים ושנים שנה הוא שוכה בעליית הגג] ... כי הוה אתו בי תרי

הגוף שלו לגוף קדוש מגן עדן ונותן לו מזל חדש לשנה החדשה כי כשהגוף מתחלף אז עולה המזל של הבן אדם.

אומר רבינו בתורה פ"ג חלק ב"ו למה אדם יש לו עניות? למה אין לו פרנסה? הכל בא בגלל המְשָׁכָא דְחַוְיָא הגוף שלו, הגוף שהרס אותו, חטא לו ופשע לו לכן אין צינור לפרנסה, אין כלי לשפע.

אבל כרגע שאדם בא לרבי שמעון בר יוחאי אז כל הגוף שלו מתחלף, כל המהות מתחלפת, הנפש מתחלפת, הרוח מתחלפת, הנשמה מתחלפת, הכל מתחלף אז נהיה כלי לשפע חדש, כלי לשפע כזה שעוד לא היה מעולם והוא נהיה כלי לשפע שהוא עוד יכול להיות משפיע לכל העולם "יוסף הוא המשביר לכל עם הארץ".

אז ככה רבי שמעון בר יוחאי מדבר עם כולנו, שאדם בא לרבי שמעון בר יוחאי הוא מדבר עם כל אחד ואחד ואומר לכל אחד ואחד מה לעשות והוא מלמד כל אחד לכל השנה החדשה מה לעשות, כי ל"ג בעומר זה ממש יום הכיפורים וזה ממש ראש השנה ומתכפרים כל העוונות, אדם בא לצדיק כמו רבי שמעון בר יוחאי אז כל הזדונות שלו נהפכים לזכויות, הוא זוכה שחבל נהפך לזכויות, הוא זוכה שרבי שמעון בר יוחאי רוחץ אותו מכל חלאת העוונות שלו ונותן לו מוחין חדשים, דעת חדשה, רק שלא יהיה אחטא ואשוב אבל אם אין אחטא ואשוב אז רבי שמעון בר יוחאי נותן לו מוחין חדשים לגמרי, דעת חדשה לגמרי, שכל חדש לגמרי, הופך לו את כל המהות, הופך לו את כל

מראי מקומות והערות

(יחזקאל ל"ו) יצר טוב, מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב (מְשָׁלִי י"ח). וְהָיוּ (שְׁמוֹת י"ט): "קול הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד" קול הַשֹּׁפָר הַיּוֹצֵא מְגוּפָא שְׁפִירָא הַנִּלְל. וְקוֹל זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה הַנִּלְל "הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד" זֶה מְמוֹן (בְּרָכוֹת נד). שְׁנֵת חֹזֶק מְאֹד וְיִצְרָו הַטּוֹב כְּנִל, וְנִתְבַּטַּל הָעֲצָבוּת וְהַלִּצְנוּת הַבָּאִים מִמֶּנָּה שְׁחֹרָה. כִּי הָעֲצָבוּת מִחֻמַּת דְּחָקוֹת וְעֲנִיּוּת, וְהַלִּצְנוּת הִיא "שְׁחֹק הַכְּסִיל" (קֹהֶלֶת ז), בְּחִינַת: הַשְׁחֹל שוֹחֵק (בְּרָכוֹת סא) הֵן נִתְבַּטְּלִים עַל יְדֵי הַמְּאֹל שֶׁל עֲשִׂירוֹת וְעַל יְדֵי יִצְרָו הַטּוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת (קֹהֶלֶת י): "לֵב חָסֵק לִימִינוֹ":

⁹ תורה פ"ג חלק ב'

... וְאֵז פּוֹשֵׁט גּוֹפּוֹ הַמְּצָרֶה, שֶׁהוּא מְשָׁכָא דְחַוְיָא, וְלִבִּישׁ בְּגָדֵי שַׁבָּת, הֵינּוּ גּוּף קְדוֹשׁ מִגֵּן עֶדֶן. כִּי הַמְּקוֹם גֹּרֵם, בְּבִחִינַת (שָׁם ג): "שֶׁל נֶעְלִיף וְכוּ' כִּי הַמְּקוֹם" וְכוּ'. וְעַל שֵׁם הַגּוּף הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא שַׁבָּת, בְּבִחִינַת (שָׁם ד): "וְהָיָה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ" שֶׁנֶּפֶס מְצָרֵתוֹ, וְנִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קְדוֹשׁ מִגֵּן עֶדֶן, הַנִּקְרָא בָשָׂר, בְּחִינַת (בְּרָאשִׁית ב): "בָּשָׂר מִבְּשָׂרִי":

וְאֵז נִתְרֻמָּם מְאֹד, שֶׁהִיא בָשָׂר מִבְּשָׂרוֹ, וְזוֹכָה לְעֶשֶׂר, בְּבִחִינַת (מְשָׁלִי י): "בְּרַפְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר", וְנִתְחַזַּק יִצְרָו הַטּוֹב, הֵינּוּ "לֵב בָּשָׂר"

אז זה הייתה המחלוקת הנוראה מסביר האר"י הקדוש בין המרגלים ליהושע בן נון, יהושע בן נון טען משה חי וקיים לעולם, משה לא יכול למות, אין דבר כזה משה מת, משה יתעבר במישהו לא משנה במי הוא מתעבר, אם משה יעלה וימות בהר נבו אז מיד הוא מתעבר במישהו אחר, לא משנה אם זה יהושע או זה יהיה כלב או שזה יהיה נחשון, מה זה משנה במי הוא מתעבר אמר להם יהושע בן נון, משה לא יכול למות כי מיד הוא מתעבר במישהו חדש והוא עוד יעשה ניסים ונפלאות פי שניים ממה שהיה בחייו, "שִׁמְשׁוֹ בְּגִבְעוֹן דָּוִם וַיֵּרֶחַ בְּעַמְקֵי אֵילָן" ואבנים כבדות יפלו מהשמיים, שעברו את הירדן הכוהנים טסו מעל הירדן והגיעו לשכם באותו יום, שישים מיל ביום אחד ובנו מזבח וכתבו עליו את כל התורה וחזרו בחזרה, מי הרים אותם? מי הביא אותם? מי נשא אותם שישים מיל? זה היה הכל נשמת משה רבינו.

אז יהושע בן נון הסביר למרגלים שמישה רבינו הוא נצחי ולא רק שהוא נצחי אלא הוא חי וקיים, הוא יורד

ביהושע בן נון, הוא יורד ברשב"י, הוא יורד באר"י, הוא יורד בבבל שם טוב, הוא יורד בכל צדיקי הדורות, הוא יורד בכל אחד ואחד וכמה שאדם יותר זך אז הוא זוכה יותר להתגלות של משה רבינו.

וזה מסביר רבי נתן שזה היה המחלוקת בין המרגלים ויהושע בן נון שהמרגלים טענו לכאורה אנחנו לטובת משה רבינו, אנחנו אוהבים את משה רבינו, אנחנו רוצים את משה רבינו, אנחנו רוצים לראות את יהושע בן נון, אנחנו רוצים את משה רבינו, יהושע בן נון רוצה להיות מלך אז בסדר שילך בעצמו, שיכנס לארץ ישראל לבר, אנחנו לא נעזוב את משה רבינו, אנחנו נאמנים למשה רבינו, אנחנו אוהבים את משה רבינו, רק אנחנו נאמנים למשה רבינו, לא יהושע בן נון נאמן למשה רבינו.

אז מסביר רבי נתן שהמרגלים באותו רגע אמרו את זה בכל התמימות אבל מה שהיה מונח מאחורי הדיבורים האלה אומר הזוהר שהם ידעו שבארץ ישראל מחליפים את כל הנשיאים¹⁰,

מראי מקומות והערות

¹⁰ זוהר פרשת שלח דף קנ"ח עמוד ב' וַיִּשְׁלַח אוֹתָם מֹשֶׁה וְגו', כָּלֶם אֲנָשִׁים. כָּלֶהוּ וַיָּבִיאוּ הוֹ, וְרִישֵׁי דִישְׁרָאֵל הוּו. אֲבָל אֵינוֹן דְּבָרֵי

לְגַרְמִייהו עֵיטָא בִּישָׂא. אֲמַאי נְטִילֵי עֵיטָא דָּא. אֶלָּא אֲמָרֵי, אֵי יִיעֲלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, נִתְעַבֵּר אֲנֵן מִקְמֵהוּ רִישֵׁין, וְיִמְנֵי מֹשֶׁה רִישֵׁין אַחֲרֵינוּ,

חדשים הרבה יותר מעולים מהם, בסתר ליבם הם ידעו שעומדים להחליף אותם ולקחת נשיאים חדשים במקומם אז הם התחילו להלביש את זה עם סברות ופילוסופיות, עם אהבה למשה רבינו, נאמנות במשה רבינו, אנחנו נאמנים למשה רבינו, אנחנו רוצים שמשה רבינו יחיה.

יחליפו את כל הנשיאים בארץ ישראל, אז התברר להם שבארץ ישראל מחליפים את כל הנשיאים ושמים נשיאים חדשים, כי הנשיאים האלה היו כבר משיצאו ממצרים ובינתיים נהיו עוד נשיאים, אנשים התפללו בכוונה יותר מהם, עושים מצוות יותר מהם, שומרים את העיניים יותר מהם, יש כבר נשיאים חדשים, הם נבחרו שיצאו ממצרים אבל עכשיו כבר יש נשיאים

מראי מקומות והערות

לקחו לעצמם עצה רעה. מדוע נטלו עצה זו? אלא אמרו, אם יכנסו ישראל לארץ - יעבירו אותנו מלהיות ראשים, וימנה משה ראשים אחרים, שהרי אנו זכינו במדבר להיות ראשים, אבל בארץ לא נזכה. ועל שלקחו עצה רעה לעצמם, מתו הם וכל אותם שלקחו עצה רעה אלה שמות האנשים אשר שלח משה וגו'. אמר רבי יצחק, משה הסתפל וידע שלא יצליחו בדרךיהם, ואז התפלל על יהושע. ואז כלב היה בדחק, ואמר מה אעשה? הרי יהושע הולך בסיוע עליון של משה, ששלח בו אור הלכנה, והוא האיר עליו בתפלתו משום שהוא שמש. מה עשה כלב? נשמט מהם והלך לקברי האבות, והתפלל שם תפלתו, אמר רבי יהודה, דרך אחר לקח, ועקם שבילים, והגיע על קברי האבות והסתכן בעצמו, שהרי כתוב וְשָׁם אָחִיזֶן וְשָׁם יִתְלַמִּי וְשָׁם אֶחָיוֹן וְשָׁם מִסְתַּפֵּל עַל דָּבָר. כָּךְ כָּלֵב, משום שהיה בדחק, לא הסתפל על דבר, וכא הִתְפַּלֵּל עַל קַבְרֵי הָאֲבוֹת לְהַנֵּחַל מַעֲשֵׂה זֶה. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון הוֹשִׁיעַ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְכִי הוֹשִׁיעַ קְרָאִיהָ קְרָא, כְּתִיב (שמות יז) וַיִּהְיֶה מֹשֶׁה אֶל הוֹשִׁיעַ. (שמות יז) וַיִּהְיֶה מֹשֶׁה אֶל הוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון נָעַר. (שמות יז) וַיַּחֲלוֹשׁ הוֹשִׁיעַ. אֶלָּא אָמַר לִיה מֹשֶׁה, יֵה וַיִּשְׁעָה מַנְיָהּ.

דהא אנו זכינו במדברא למהוי רישיו, אבל בארעא לא נזכי. ועל דנטלי עיטא בישא לגרמייהו, מיתו אינון, וכל אינון דנטלן מלייהו, אלה שמות האנשים אשר שלח משה וגו', אמר רבי יצחק, משה אסתפל וידע דלא יצליחו בארציהו, בדיו צלי עליה דיהושע. בדיו כלב היה בדוחקא, אמר, מה אעביד, הא יהושע אויל בסיעתא עלאה דמשה, דישדר ביה נהירו דסירא, והוא אנהיר עליה בצלותיה, בגין דאיהו שמשא. מה עבד כלב. אשתמיט מנייהו, ואתי לגבי קבריא דאבהו, וצלי תמן צלותיה, אמר רבי יהודה, ארח אחרא נטיל, ועקים שביליו, ומטא על קברי דאבהו, ואסתפן בגרמיה, דהא כתיב וְשָׁם אֶחָיוֹן וְשָׁם יִתְלַמִּי וְשָׁם אֶחָיוֹן וְשָׁם מִסְתַּפֵּל עַל דָּבָר. כָּךְ כָּלֵב, בגין דהיה בדוחקא, לא אסתפל מדי, ואתא לצלואה על קברי אבהו, לאשתובא מעיטא דא. (במדבר יג) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון הוֹשִׁיעַ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וְכִי הוֹשִׁיעַ קְרָאִיהָ קְרָא, כְּתִיב (שמות יז) וַיִּהְיֶה מֹשֶׁה אֶל הוֹשִׁיעַ. (שמות יז) וַיִּהְיֶה מֹשֶׁה אֶל הוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון נָעַר. (שמות יז) וַיַּחֲלוֹשׁ הוֹשִׁיעַ. אֶלָּא אָמַר לִיה מֹשֶׁה, יֵה וַיִּשְׁעָה מַנְיָהּ.

[תרגום: וישלח אתם משה וגו', כלם אנשים. כלם צדיקים היו וראשי ישראל היו, אבל הם

יהושע בן נון אומר מה זה משנה, משה זה הגוף שלו?! משה יש לו בכלל גוף?! אתה רואה אותו עכשיו בתוך הגוף אבל משה זה בכלל לא הגוף, רשב"י זה לא הגוף, רשב"י חי וקיים בכל רגע בכל שניה, אז מה היה כאן באמת הטעות של המרגלים? מסביר רבי נתן שהמרגלים להיפך הם ביזו את משה רבינו בבזיון הכי גדול שיכול להיות בעולם, לא רק שהם לא שמעו בקול משה רבינו שאמר להיכנסם לארץ אלא הם עוד אמרו משה רבינו מוכן למות, משה רבינו לא אכפת לו מעצמו, לנו כן אכפת ממושה רבינו, זה הבחירה שלנו, משה מוותר על החיים שלו, משה מסכים למות או אנחנו ניכנסם לארץ?! אנחנו נאמנים למושה, אוהבים את משה, רוצים את משה, רוצים לחיות עוד אלף שנה עם משה, למה הוא נפטר לנו כל כך מהר, אז אפשר לכאורה להניד שהמרגלים נאמנים למשה יותר מיהושע בן נון אבל באמת הדברים שמענו המרגלים זה היה הבזיון הכי גדול למושה רבינו, לא רק שהם עברו על דברי משה כפשוטו שאמר להיכנסם לארץ אלא רצו להתחכם ולצאת מהפשימות והתמימות של דברי משה רבינו, לא רק זה אלא אומר רבינו שהמרגלים לא

האמינו בנצחיות של משה רבינו ובגלל זה הם אמרו אנחנו רוצים את משה רבינו איתנו, אנחנו רוצים את משה רבינו החי, רוצים את הגוף של משה שיחיה איתנו, הפכו את משה לגוף, יש לו לחיות עוד ארבעים שנה ולא יותר, הוא יחיה עוד ארבעים שנה ומה יחיה אחרי ארבעים שנה? מה יחיה אז? אז כבר לא יהיה משה רבינו, אז יהיה בוקי בן יגלי ויהיה שמוע בן זכור ויהיה אלידד בן כסלון - כסלון כסיל וזהו! ויהיה את כל הכסילים ולא יישאר שום דבר מעם ישראל!

היה משה רבינו, היה קם חצות והיה עושה התבודדויות והולך על ההרים, אבל שמושה רבינו ימות יהיה תורה חדשה, לא ישמרו שבת, לא יניחו תפילין, יקומו ב10:00, יקומו ב12:00, יקומו ב15:00 כל אחד לפי ראות עיניו מה יש, אדם הולך לשמיכלך ומוצא ב10:00 בבוקר אנשים עם זקנים ארוכים ופאות ארוכים והם יותר צדיקים מאיתנו באמת נכון, יותר צדיקים ויותר קדושים ויותר טהורים אבל אנחנו הולכים לפי משה רבינו ולפי השולחן ערוך ולפי הבעל שם טוב להתפלל ותיקין לא יודעים חכמות, הולכים כפשוטו.

10:00! הרב איננו אז קמים ב10:00
ב12:00! יהודים עם זקנים ארוכים מה
יש, ואחרי זה באים להתפלל עם הרב?
זה שקר! זה ביוזון! למה אתם משקרים
על הרב כמו המרגלים האלה?!

אז המרגלים האלה מסביר רבי נתן הם
לא האמינו, להפך - בזה שהם טענו
שהם רוצים להישאר עם משה בזה הם
גילו שהם מחכים לפטירה של משה,
להסתלקות של משה, להיפטר כבר
ממשה, אז עוד עשרים שנה במדבר
ועוד עשרים שנה במדבר ובסוף כבר
נפטר ממנו ונקום ב10:00 ב12:00 כיף
חיים עונג שבת, מי צריך את המשוגע
הזה.

וממילא מסביר רבי נתן שזה היה
עצת המרגלים שהם לא רוצים
להאמין שהצדיקים הם נצחיים,
שדברי הצדיקים חיים וקיימים, משה
רבינו טוב לשעתו אין ברירה, משה
רבינו הוציא אותנו ממצרים, אין
ברירה צריכים לסבול ולהתפלל
ותיקין, כמו שאנחנו מתפללים ותיקין,
מה נעשה, נפלנו בפח של משה רבינו
מה אפשר לעשות, הם רצו שמשה
יחיה עוד מאה ועשרים שנה ולא רצו

מה צריך את משה רבינו, המרגלים
האלה ביזו את הביזיון הכי גדול
שאפשר לבזות את משה רבינו והם
חיכו לפטירה של משה רבינו, הם לא
האמינו בנצחיות של משה רבינו אומר
רבי נתן, הם לא האמינו שמשה רבינו
נצחי חי וקיים, והדיבורים שלו
וההנהגות שלו חיות וקיימות לנצח
נצחים והוא מתעבר כל רגע בכל
אחד ואחד, אומר רבי נתן שהמרגלים
בזה שמענו שהם רוצים להישאר עם
משה רבינו כמה שיותר זמן, להפך הם
גילו שהם מחכים באמת לפטירה של
משה, הם מחכים שמשה כבר יעלם מן
העולם והם יוכלו לקום ב10:00, מי
צריך לקום ותיקין! תראה את שובו
בנים המשוגעים האלה קמים ב4:00!
אבל שהרב לא היה שלוש שבועות¹¹
הם קמו ב10:00 מה יש כיף חיים!
נפלא! נהדר! עונג שבת קמים
ב10:00! איי רש"י אומר שעונג שבת
זה לקום ותיקין? זה רש"י צרפתי
משוגע!

כולם מחכים לפטירה של משה רבינו
אומר רבי נתן, כל המרגלים חיכו
לפטירה של משה רבינו ולהפך יהושע
אמר משה הוא נצחי, משה מת קמים

להיכנס לארץ כדי שמשה רבינו ימות כמו שאמרו אלדד ומידד 'משה מת יהושע מכנים', ואנחנו אלה שרוצים את משה רבינו, יהושע רוצה שמשה רבינו ימות ככה אומרים המרגלים על יהושע בן נון.

כלב הולך ליהושע ואומר לו יהושע מה העניינים? מה העניינים יהושע? תראה מה שאומרים פה עשר אנשים צדיקים, זקנים עד הארץ, פאות עבות כאלה, הם אומרים עליך שאתה רוצה, אתה רוצה שמשה רבינו ימות, כולם שמעו את אלדד ומידד אומרים 'משה מת יהושע מכנים', אתה רוצה להיכנס לארץ כדי שמשה רבינו ימות, איך אתה נכנס לארץ? איך אתה לא מפחד שמשה רבינו ימות בגלל שתכנס לארץ?

אמר לו יהושע אני יודע שמשה נצחי, משה לא תלוי בגוף, רשב"י נצחי, רשב"י חי וקיים והוא מדבר איתנו עכשיו, אני יודע שמשה נצחי, אני לא רואה את הגוף של משה, אני רואה את הנשמה שלו, הנשמה שלו היא נצחית והיא בכל מקום נמצאת, היא תתעבר בך, תתעבר באלדד בן בסלון, תתעבר בבוקי בן יגל, תתעבר בגדי בן סוסי, במי שהיא

את יהושע בן נון שממשיך את הדרך של משה, להפך הם ביזו את משה והם לא רצו את משה, כיוון שהם ידעו שיהושע בן נון ממשיך את הדרך של משה רבינו ואת ההנהגות של משה רבינו אז הם לא רצו את יהושע בן נון, הם רצו את משה רבינו כדי לחכות לפטירה שלו והם ינהיגו את עצמם, אומר רבי נתן שזה המרגלים לא רצו להאמין, המרגלים להפך בזה שהם גילו שהם רוצים לחיות עם משה אז בזה הם גילו שהם מחכים לפטירה של משה, להסתלקות של משה.

וזה מסביר רבי נתן "וְכָלֵב רָאָה וְשָׁלָא בִּרְכוּ מֹשֶׁה וְהָיָה מִתִּירָא וְשָׁלָא יְהִיָּה נֶפֶת אַחֲרֵיהֶם חָם וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן הָלַךְ וַנִּשְׁתַּחֲוֶה עַל קִבְרֵי אֲבוֹת", עכשיו השאלה מה כלב המסכן הזה, כלב המסכן האומלל, אומרים לו נעשה אותך נשיא, אתה נשיא שבט יהודה, היה את נחשון ועכשיו כבר החליפו אותו ועשו את כלב, כלב אתה תהיה המנהיג שלנו, אתה תהיה המודל שלנו וככה נהיה עוד קצת עם משה, אז כלב עומד בין הפטיש והסדן, כלב לא יודע מה עושים עכשיו, פה המרגלים מוענים שהם רוצים שמשה רבינו יחיה ואומרים יהושע בן נון רוצה, יהושע בן נון רק מחכה לפטירה של משה, הוא רוצה

התלמיד הרשע הזה כמו עוג מלך הבשן שרוצה שאברהם ימות ועוד רוצה לקחת את האישה שלו חס ושלו, הם התייחסו ליהושע בן נון כמו עוג מלך הבשן, אותו קליפה חס ושלו, מה יעשה כלב? איך הוא ידע מי צודק? איך אדם יכול לברר כזה דבר? מה הוא ישאל עכשיו את משה רבינו? עכשיו הוא נמצא או בשכם או בבאר שבע הוא נמצא כבר או בערד איפה שהוא נמצא, איך הוא ישאל את משה רבינו, אין קשר, אין מלפון ואין פלאפון, לא היה פלאפונים פעם אז איך הוא ישאל אותו.

אומר רבי נתן מה עשה כלב בן יפונה? נכנס לחברון, נכנס לחברון בין הפלסטינאים, בין המחבלים, בין המשטרה הפלסטינאית, בין כל הענקים, בין כל הרוצחים, נכנס לחברון והגיע לאבות, מה קרה באבות? התגלה לו התגלה לו האמת! מה התגלה לו באבות? מה התגלה לו? אומר רבי נתן שהוא הלך והשתטח על קברי אבות הוא ראה שהאבות חיים וקיימים, הוא ראה שאברהם חי, הוא ראה שיצחק חי, הוא ראה שיעקב חי, התגלה לו שמה שיהושע בן נון אומר זה אמת, הצדיק לא נפטר, רשב"י חי, האר"י חי, הבעל שם טוב חי, התגלה לו שאברהם אבינו

תתעבר, מה זה אכפת לי אומר יהושע בן נון, במי שהיא תתעבר אני אשמע בקולו, לי לא אכפת במי תתעבר הנשמה של משה רבינו, אני יודע שמיד היא תתעבר במישהו, אין שום בעיות.

וכלב לא יודע מי צודק, מה יכול לראות כלב ביהושע? שהוא רשע מרושע חס ושלו, רוצה את המלכות, רוצה את ההנהגה, רוצה כבר שיתייחסו אליו יפה, שהוא המנהיג כמו שאמרו המרגלים, ופה הוא רואה מרגלים צדיקים, ענוותנים, שפלים, רק רוצים שפלות, רק רוצים ענווה, רק רוצים שמשה רבינו יחיה, אנחנו רוצים שמשה רבינו יחיה, מה אנחנו רוצים בסך הכל? שמשה רבינו יחיה, לא רוצים שום דבר אחר, שמשה יחיה עוד, אז מי צודק המרגלים או יהושע? וכלב עומד בין הפטיש והסדן והוא לא יודע, יש כאן צדיקי אמת שמשה בחר אותם על פי ה', הוא שאל את ה' בוקי בן יגלי? בוקי בן יגלי? גדי בן סוסי? הסוס הזה טוב? כן בסדר עוד סוס אחד, מה יהיה כאן? זה על פי ה' זה לא סתם אנשים, כל אחד הוא שאל את הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא אמר משה זה בסדר הוא כשר אתה יכול לבחור בו, ואלה אומרים אנחנו רוצים שמשה יחיה, וזה

לעשות, ויהיה כמו הצדיקים שמתפללים ותיקין, קמים חצות, לעולם לא עבר עליהם חצות לילה בשינה, דוד לעולם לא עבר עליו חצות לילה בשינה.

וזה אומר הוזהר הקדוש בסוף ויחי, שזו הייתה המעוֹת של שלמה המלך שבגלל זה הפסיד את כל המלכות שלו כי הוא חשב שדוד זה לשעתו, דוד היה צדיק בסדר אבל מי צריך את החצות שלו, אני מלך על כל העולם, מלכת שבא משתחוה לפני, כל המלכים משתחוים לפני אז גם בלי חצות יהיה אפשר להסתדר, דוד קם חצות זה עסק פרטי שלו, אולי היה לו נדנודי שינה חם ושלום מי יודע, אבל אני ברוך ה' יושן טוב בלילה, יושן נפלא במיוחד בשבת קודש, עונג שבת, באמת עונג שבת, שינה בשבת תענוג, אבל לעבור על דברי תורה ופסוקים מפורשים? איך אפשר לבטל את זה!

אז אומר הוזהר הקדוש שזה היה המעוֹת של שלמה המלך, יש לו מלכות ומלכת שבא משתחוה וכל העולם משתחוים לפניו אז מי צריך את החצות של דוד, הוא לא ידע שכל מה שיש לו זה בזכות החצות של דוד, כל מה שהוא הגיע למלכות זה החצות של דוד, כל מה שמלכת שבא

שכבר עברו שנים מהפמירה שלו הוא חי וקיים, הוא חי וקיים והוא מדבר איתו והוא אומר לו יהושע בן נון צודק ומשה רבינו יחיה לתמיד, יצחק אומר לו משה יחיה לתמיד, יעקב אומר לו משה יחיה לתמיד.

אז אומר רבי נתן שזה מה שהתגלה לכלב שהוא בא לקברי אבות, שהצדיק זה לא הגוף שלו, זה לא מה שרואים בעיניים, הצדיק זה הנשמה הנצחית, הוא זכה לנשמה הנצחית לנצח נצחים וכל עם ישראל ניצוצות מאותה נשמה, והצדיק חי וקיים.

וכשנוסעים לרשב"י זה כי רשב"י מושך אותנו אליו, סוחף אותנו אליו, לוקח אותנו אליו, וכל מי שמרגיש את רשב"י אז הוא מיד נסחף אליו כי זה שורש נשמתו, זה הוא עצמו, כל נקודה מרשב"י, הנקודה היהודית שיש בכל יהודי ויהודי זה הנקודה של רשב"י.

וזה גילה כלב שהיה בקברי אבות שהצדיקים חיים וקיימים לעד ולנצח נצחים, הם לעולם לא נפטרים, הם מתעברים בכל אחד, בכל אחד שהולך באמת בתמימות, מוכן לקום ותיקין, מוכן לקום חצות, מוותר על העונג שבת לקום ב10:00 אז יהיה פחות עונג שבת, יהיה יותר חילול שבת מה אפשר

שבאים אליו ומחזקים אותו ונותנים לו כוח, נותנים כוח אדיר לרשב"י כי הצדיק כשבאים אליו מגדילים אותו, מעלים אותו מעלה מעלה.

וזה הסוד שרשב"י יכול לעשות לנו טובות כי לכאורה איך רשב"י עושה לנו טובות? במה הוא עושה לנו טובות? איך צדיק בעולם הבא יכול לעשות טובות לאלה שנמצאים בעולם הזה? מה שייך צדיק שבעולם הבא לאלה שבעולם הזה? מה שייך הדבר הזה? אלא ברגע שבאים לצדיק בתמימות כדי לקיים את העצות שלו, לא לחיץ חברתי כי כולם נוסעים אז גם אני נוסע, אני נוסע באמת לקיים את העצות של רשב"י, כולם נוסעים גם אני אסע מה יש.

ענר ואשכול ראו שכולם מלים אז גם אנחנו נמול, מה אפשר לעשות, כולם מלים ואני לא אמול?, ענר ואשכול אמרו לאברהם תעזוב, מה אתה צריך למול, אתה כבר זקן בן תשעים ותשע, אתה קצת מסויד, קצת מטושמש, ה' אמר לך לחתוך את עצמך זה שמויות, זה דמיונות שלך, תעזוב את השמויות האלה, תחיה חיים נורמליים, אל תעשה חילול ה', זקן מתחיל לחתוך חתיכות מהגוף שלו, מה יגידו הבריות,

משתחווה לפניו זה החצות של דוד, החצות של דוד משפיעה על כל יהודי ויהודי, אז זו הייתה הטעות של שלמה שהוא חשב שדוד המלך היה טוב לשעתו, איזה צדיק אחד אבא שלי קם חצות מה זה שייך אלי, מה אני משוגע כמו אבא שלי, אני אדם נורמלי, יש לי מלכות על כל העולם מה אני צריך את אבא שלי.

אז זה היה המרגלים, זה היה כל טעות המרגלים שהם לא רצו להאמין שמשנה רבינו הוא נצחי והוא חי והוא קיים למדות הכלל, למדות שהמרגלים לא רצו את משה רבינו והם חיכו לפטירת משה רבינו, שיהיה הנהגה חדשה וגדי בן סוסי ינהיג את הדור, שמוע בן זכור ינהיג את הדור, בוקי בן יגלי ינהיג את הדור, כל הבוקים וכל הסוסים ינהיגו את הדור ויקומו ב10:00 וב12:00 כיף חיים עונג שבת, הסוסים והבוקים ינהיגו את הדור ויהיה נפלא, יהיה נפלא אין משה רבינו.

אבל רשב"י חי וקיים, החצות של רשב"י חי וקיים, הזוהר חי וקיים, אדם לא יכול למחוק את הזוהר, לא יכול לבטל את הזוהר, יהיה מי שיהיה גדול שבגדולים את הזוהר הוא לא יבטל, אז ברגע שבאים לרשב"י, ורשב"י רואה

לתינוק שטף דם הוא גמור תוך אלפית שניה, לא היה דבר כזה בעולם, תתארו לכם אברהם אבינו נולד ב1948 ועכשיו הוא בגיל 99, זה נקרא עכשיו 2047, זה 2047 שנה מבריאת העולם עוד לא היה כזה דבר שתינוק בן שמונה ימים יתחילו לחתוך לו חתיכות, על המקום זה שטף דם והתינוק מת תוך שניה.

ומה גילו בזמן האחרון? גילו שזה נכון, באמת התינוק בגיל שבע ימים הוא בסכנת מוות וגם בתשע הוא בסכנת מוות, ובשמונה ימים יש חומר מיוחד בגוף שעוצר את הדם, את זה גילו עכשיו גילוי מדהים שבאמת בגיל שבע ימים יש סכנה לתינוק וגם בגיל תשע ימים יש סכנת נפשות, רק בגיל שמונה ימים יש משהו מיוחד, כוח מיוחד בגוף שעוצר את הדם, זה גילוי מדעי מדויק שגילו את זה עכשיו, לפני חמישים שנה בערך, לא יודע כמה זמן, אבל העולם לא ידע מזה, העולם לא ידע שבשמונה ימים זה הגיל שאין שום סכנה בכלל ויש משהו מיוחד בגוף שעוצר את הדם על המקום, אנשים חושבים שאם ימולו בגיל שמונה ימים אז על המקום הוא ימות, אנשי חברון אמרו אברהם הוא רוצה, הוא נקרא כמו רוצה, אדם בגיל 99 מתחיל לרצוח, להקריב למולך, מי

מי יתקרב אלינו עכשיו, כולם יברחו לנו, ענר ואשכול אמרו אנחנו לא נמול? אנחנו ראשי החברה, אנחנו המנהיגים פה, אנחנו בעלי ברית אברהם ואנחנו לא נמול?!? אנחנו כבר איתו מגיל שבעים וחמש, אנחנו כבר עשרים וארבע שנה בעלי ברית ועכשיו פתאום אנחנו ניפרד בשביל לחתוך איזה חתיכה מהבשר, מה יש כולם חותכים גם אנחנו נחתוך, שניה ייסורים וגמרנו מה יכול להיות, אנחנו לא נעזוב את החברה שלנו ואת הישיבה שלנו בשביל איזה חתיכת כאב לאלפית שניה.

שפתי חכמים מביא מספר צידה לדרך מדרש שהיות וענר ואשכול הם מלו את עצמם בגלל לחץ חברתי, לא כי הם רצו למול את עצמם, לא כי הם האמינו במילה לכן מיד מתו, ענר מל ומת, אשכול מל ומת, נפל פחד על כל חברון, חברון ראו דבר נורא, כל אנשי חברון רואים דבר נורא, כתוב "בעצם היום הזה נמול אברהם" והם אמרו לא בעיר שלנו, פה אנשים לא יחתכו את עצמם, זקנים ותינוקות בני שמונה ימים רוצים לחתוך מהם חתיכות, ה' ירחם איפה שומעים כזה דבר, עד היום לא שמענו כזה דבר בעולם שלוקחים תינוק בן שמונה ימים וחותרים אותו, חותכים את הבשר שלו, שטף דם, אם נהיה

בשביל זה אין העוונות מתכפרים, אם הוא לא נוסע באמת לקבל על עצמו את כל העצות של הזוהר, לכבד את הזוהר, לכבד אנשים ששומעים בקול הזוהר, להעריך אותם ולשמוע בקולם.

ולדעת להפך אם אני לא קם חצות אז אני חי מכל אלה שקמים חצות, אם אני לא קם ותיקין אז אני חי מכל אלה שקמים ותיקין, לכל הפחות לראות שהחברה הזאת תהיה אצל הן אדם, אז בשעה שנוסעים לרשב"י באמת לקבל את העצות שלו, לקבל את ההדרכה שלו, לקבל את התפילה בכוונה, כל מילה שהזוהר אומר זה קודש קדשים, ואם עוד לא זכיתי אז אשרי מי שזכה, אשרי שנוסעים על ציוןך והלומדים את מאמריך, כל אלה שנוסעים באמת, בתמימות, לקיים את דברי רשב"י אז מובטח להם שנשמת רשב"י מתעברת בהם ונשמת האר"י הקדוש והבעל שם טוב ומושה רבינו ורבינו הקדוש, כולם מתעברים בהם ומובטח להם להיות צדיקים אמיתיים ולהביא את הגאולה לעם ישראל כהרף עין במהרה בימינו אמן.

יודע מה הוא עושה, אולי הוא רוצה להקריב את הבן שלו, מתחיל לשחוט אנשים וילדים, קורה לאנשים בגיל מבוגר שמאבדים את השכל חס ושלום, אחרי כל החששות שלהם שהתינוקות ימותו והזקנים ימותו מה הם רואים? פתאום הם רואים שהראשון שמל מת על המקום, ענר מל מת על המקום, אשכול מל מת על המקום, כבר התחילו לצעוק על אברהם אבינו רוצח מה עשית לנו כאן, שניים כבר מתו מה אתה רוצה עוד, אמר ממרא אני מל, אני מל עכשיו, מל ממרא ונשאר בחיים, ממרא הציל את המצב לכן "יורא ה' אל אברהם באלוני ממרא", אם ממרא חי הבינו שיש כאן משהו שאשכול וענר לא מלו באמת, הם לא מלו לשם שמיים.

ככה זה גם שיש אחד שנוסע לרשב"י כי כולם נוסעים, לא שייך לחצות, לא שייך להתבודדות, לא שייך לזוהר, לא שייך לתפילה, מה עם כל מה שהזוהר כותב? אה בסדר כולם נוסעים אז אתה כמו ענר ואשכול, בוודאי אנחנו יודעים יש נקודות מובנות ויש לימוד זכות אבל

והתקדשתם

כשאין קדושה – זה זיק לילד אפילו בגיל מאוחר

אבל אחר כך, אחרי עשר שנים – אם לא מתנהגים בקדושה, הילד מקבל כויה, נשפך עליו דוד של מים רותחים, הוא נפגע מהמגהץ, אנשים לא מבינים; מה פתאם הילד נזוק? – כי האבא הולך אחרי היצר הרע, האבא חושב שהיצר הרע מתר, אז זה...

עכשיו אדם רוצה אשה יפת תאר, אבל תדע לך שיהיה לך אבשלום¹². בסדר, אדם הולך לצבא, למלחמה, הוא מתגייס לצה"ל, הוא נהיה משגע – משגע שלם / חצי משגע, אבל תדע לך שיהיה לך ילד "אבשלום" – שהוא יבא להרג אותך. ודוד נהיה מצרע חצי שנה אחר כך...¹³

אפילו אם משיח מגיע עוד תהיה מלחמה עם היצר הרע (זהר ח"א קמ, ע"ב), לא מלחמה כמו היום שאדם חוטא באשת איש וככה, אבל יהיה מלחמות, המלחמות יהיו. כי כפי מה שאדם נלחם ככה הוא זוכה לילדים צדיקים קדושים וטהורים.

אדם צריך לדעת שהיצר הרע זה לא שפתאום מתר, היצר הרע הוא תמיד אסור, לא משנה לפני הנשואין / אחרי הנשואין, היצר הרע הוא יצר הרע, הוא לא... זה לא ש"התחתנת – הכל מתר", ואז [אם חושבים כך] יוצאים ילדים אוטיסטים ומונגולים ודבילים ובעלי מומין, ואנשים לא מבינים מדוע, אפילו [אם התנהגו בקדושה,

מראי מקומות והערות

טעמא קנסיבת יפת תאר אמר לו יפת תאר ורמנא שרייה אמר לו לא דרשפת סמוכין דסמיה ליה "כי יהיה לאיש בן סוחר ומורה" כל הנשוא יפת תאר יש לו בן סוחר ומורה.

¹³ יומא כ"ב, ע"ב

התם [במעשה בת שבע] נמי לא אפרעו מגופיה [לא נפרעו ממנו עצמו אלא מילדיה?] לאיי אפרעו מגופיה [אכן פרעו ממנו עצמו על אותו מעשה] דאמר רב יהודה אמר רב: ששה חדשים נצטרע דוד.

¹² סנהדרין קז ע"א

ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה שפאמר "ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתתווה שם לאלהים" ואין ראש אלא עבודה זרה שפאמר "והוא צלמא רישיה די דהב טב" "והנה לקראתו חושי הארפי קרוע פתנתו ואדמה על ראשו" אמר לו לדוד יאמרו מלך שפמוותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שפמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא אמר מאי

תכנעני לשדים !

כי היצר הרע זה שד, זה שד ! היצר הרע זה שד, שאחרי חטא אכילת עץ הדעת, עץ הדעת זה האות ר' ועץ החיים זה האות ד', כל העבודה שלנו זה להפוך את ה-ר' ל-ד', מה אנחנו עושים ? [– להפוך :] הופכים את ה-ד' ל-ר', אפילו התנא הכי גדול בעולם – רבי אלעזר בן ערך (שבת קמז, ע"ב

) [גם הוא נכשל עד שהתפך אצלו ד' ל-ר', שבמקום לקרא "החודש" קרא : "החרש", אפילו] שאם נשים את כל חכמי ישראל כנגדו הוא יכריע את כלם, הוא יכריע את כל חכמי ישראל, הוא – יורדת אש מהשמים, כתוב בחגיגה י"ד עמוד ב', שירדה אש מהשמים. הוא אומר: בא נרד מהחמור, [15]...

אז אדם צריך לדעת שהיצר הרע הוא יצר הרע, זה המלחמה, זה היציאת מצרים, זה החמץ.

היצר הרע ¹⁴, "ארץ אדום" – זה רק [-] של רפלקסים, של אינסטינקטים, הגוי – זה רק גוף של אינסטינקטים, הוא חי לפי האינסטינקטים שלו, עם ישראל – זה הפוף ! עם ישראל זה לא אינסטינקטים, זה לא חושים. החושים – זה שדים, היצר הרע – זה שד כזה, אסתר המלכה השביעה את השד, אסתר המלכה.

כי היצר הרע זה שד כזה, הרב'ה אומר: חושים – זה שד, זה לא חושים, זה שדים ! פעם אשה אחת אמרה לרבנית שזה חושים, מה אפשר לעשות נגד חושים ? [אז הרבנית אמרה לה:] זה לא חושים, זה שדים ! שדים מתקיפים אותך, תלחמי עם השדים האלה ! אל

מראי מקומות והערות

משפחות אז בונים מאה ספות, שיבנו מאה ארוות, בכל ארה יהיה עשרה חמורים, כל ילד קבל חמור, וגלו על חמורים כמו פעם.

אורזנים, אני לא יודע מי המציא את האורזן הזה, מי המציא את השטות הזאת!! זה הדבר הכי פרימיטיבי זה האורזן! הרב'ה נסע באורזן? ר' נתן נסע באורזן? אפילו ר' אברהם בן ר' נחמן – כבר היה אורזנים – הוא לא נסע באורזן! מה פתאום? אני לא יודע מי המציא את הדבר הזה, מאיפה לקחתם את הדברים האלה!! זה לא היה דבר כזה, לא הפעל שם טוב... הפעל שם טוב אמר את השם המפושט, ישב בעגלה, אמר לעגלון: תסתובב, תשב עם הגב לסוסים, מה פתאום הפנים שלך לסוסים, כל היום

ופרשו הימנו סנהדרין, ונסתלקה הימנו שכינה דכתיב "ישבו לי יראיך ויודעי עדותיך" [שהתפלל דוד כל כך שיתרפא מצרעתו וישבו אליו הסנהדרין] וכתוב "השיבה לי ששון ישעך" [שהתפלל שתחזור אליו השכינה].

¹⁴ [אולי הכוונה שקודם היצר טוב מגיע לאדם היצר הרע]

¹⁵ פעם הלכו על חמורים, לא על מרצדס, אני לא יודע מי, על סוף מה קונים מרצדס, אני לא מבין, תקנה חמור! הרב'ה הלך עם מרצדס? ר' נתן נסע עם מרצדס!! עם חמורים הם הלכו. תעשה מה שהרב'ה עשה! תעשה מה שר' נתן עשה! – כל אחד ידאג שיהיה לו חמור. אפשר לעשות כאן כמה אורוות כמו שבונים ספה, אז יש כאן ברוך ה' מאה

יִלְדָּה בֵּת חֲמֵשׁ וְחָצִי, אָבָא שְׁלֵה כָּבֵד
הָיָה בְּגִיל מֵאָה שְׁלֹשִׁים — בְּגִיל שֶׁל
יּוֹכֶבֶד ^[16] (שעור מתשפ"ג).

אז עכשיו צריכים לדעת: עמלק — זה
היָצָר הָרָע! לא הָמָן ולא פֶרְעָה. וְזֶה
מִה שֶׁמִּסְבִּירָה מֶרֶם, שֶׁהִיא הִיתָה

הוספות ממורינו הרב שליט"א

צעטיל קטן

מורינו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן
התורה, ובפרט שהוא יושב במל
לבדו בחדר או שוכב על ממתו ואינו
יכול לישן, יהיה מהרהר במצוות עשה
זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל,
וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו
אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב
השמים, והוא בשביל קדושת השם
יתברך שובר את טבעו ומפיל את

שבחי הר"ן יז

גם אמר שהיווג של הצדיק האמת,
קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום
תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין
מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת
מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק
בשעת ויוג ויותר מזה. כי התינוק אין
לו דעת, על בן אין היסורים שלו
גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו
דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה
אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול
לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה
מדרגתו היה שקדשתו של עצמו גבה
עוד יותר ויותר.

מראי מקומות והערות

בסבלנות, לא שעכשיו תתגרש בגיל
עשרים, זה לא שיה' כזה דבר. בגיל מאה
שלשים כבר בסדר, כבר אשתך נמאסה
עליה, שרפה לה את האכל כמה פעמים –
אני עוד יכול להבין. אבל לפני מאה
שלשים לא שיה' דבר כזה.

אז זה תלוי רק בפעל; שהפעל יהיה ארוך
רוח, שהפעל יהיה נורמלי. אם הפעל לא
נורמלי, גם אין מה לחיות אתו. לכן אמר
רבי עקיבא: אפלו הקדיחה תבשילו. כי זה
פעל משגע גמור, זה... מה קרה? חמשים
שנה היא כבר עושה לה את האכל הכי
טעים שיש בעולם, אין פזאת אשה כמו
אשתה, אז פעם אחת האכל נשרף...

לראות את הסוסים! תסובב את הראש
מהסוסים. אז העגלה עפה באויר, פתאם
מגיעים לאיזה כפר, [שואלים את
המקומיים:] איפה נמצאים? [אומרים
להם שם מקום שהיה מרחק] אלה
קילומטר.

פתיב בכוכבי אור שהרבה הגיע עם ר'
שמואל מטעפליק, הגיע הוא שאל: איפה
נמצאים בעצם? אמרו לו פן, איזה כפר
אלף קילומטר – אלפים קילומטר. מי
צריך את האוירונים האלה? מי המציא
את הדברים האלה? אני לא מבין מאיפה
לקחו את הדברים האלה.

¹⁶ אדם רוצה להתגרש? בסדר, תתגרש –
תחכה לגיל מאה שלשים. תחכה

מצמנו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהיה בנזכר לעיל, ועוד יבין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל ענינים קשים ויפשוטו עורו מבשרו להפחיש חס ושלום ביהודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדתו ומחשבתו פאלו עושין לו בנזכר לעיל, ובה נצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדן.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יבין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיקף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מהצרעת משכא דחויא, וכך יאמר. וראה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו הענינים קשים הייתי

פלא יועץ אות ז זוו

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הווג ובכנות הווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל גבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמן במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות מהירות זכות וברות, וזר לא יקרב במחשבותם שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחמאים ומפשים בנים משחיתים כל מום כם. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חמאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריותא גדולה יותר משוחמי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בניקים היו צועקים מרה עליו כאמר, למה עברתנו ובעון חוללתנו. וכי ישאו את עונם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות הממאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע ותקלפה בנפש לזמה מה יעשה אותו הבן ולא יחמא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל ומרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך מכעו ומזנו הרע.

קדושות הפרשה

המקלל – לא קיבל את הביזיון באהבה

קדש קדשים, אני צדיק. לא, לא יש לך סבה אחרת, משהו... בא נלך למשה נשאל אותו. הלכו למשה הוא ספר את כל האמת, מיד הוא התחיל לקלל. אז הוא היה, באמת הוא חשב שהוא הבן של דתן, הוא חשב שהוא שיך לשבט ראובן בכלל. הוא בכלל לא ידע מהספור, פתאם התגלה הספור, מיד הוא קלל את משה את הצדיק, נדחה מהצדיק. וזה הרגע שהוא היה צריך לעשות תשובה, זה הרגע שהוא היה יכול להיות קדוש, כזה גדול כמו משה. אם הוא היה מחזיק מעמד, אז הוא היה עולה לדרגת משה. אם הוא היה מקבל את הביזיון באהבה, הוא היה עולה לדרגת משה, הוא היה יכול להיות משה. לכן כתוב "ויקב" (ויקרא כ"ד י"א) לא כתוב ויקלל, "ויקלל" זה אחר כך [בהמשך הפסוק]. "ויקב" שהוא עשה חזר בין עולם היצירה לעשייה. הוא המשיך אורות מעולם האצילות, הוא היה כזה גדול. כל העגון של המקלל הוא רצה לאות את המורכבה ממשי! (שעור מתשפ"ב).

מה הספור עם המקלל, למה המקלל פתאם התחיל לקלל פתאם? הרי המדרש אומר – מדרש רבה שבעלה של שלומית היה דתן. היה לה בעל נחמד מתוק קדש קדשים, הוא רק חלק על הצדיק, זה היה הבעיה שלו. אבל חוץ מזה הוא היה בעל טוב מסוד הוא רחץ כלים עשה ספוגה, היה מבשל את כל הבשולים, היא הייתה נחה אומרת תהלים. הוא היה עושה לה הכל רק דבר אחד הוא היה עושה – חולק על הצדיק. זה היה דתן הוא היה הבעל של שלומית. וכמוכן שהילד הזה לא היה הילד שלו, ופתאם כלם נבלעו באדמה כלם פתאם, כלם נבלעים באדמה – דתן אבירם קרח הילדים הנכדים הניגים, אפלו הניגים נבלעו באדמה, עם הנשים עם התינוקות. אחד לא נבלע באדמה, זה היה המקלל, המקלל לא נבלע באדמה. כלם שאלו למה אתה לא נבלעת באדמה? למה? האדמה לא בולעת אותך, למה? הוא אמר אני

מדרושת הצדיקים

י' אייר – יארצייט של צדיקי עולם

אמר שכלם יעלו לארץ ישראל, הוא הקים עטרה ליושנה, עם ר' עקיבא יוסף שלזינגר חתנו, כי ר' עקיבא יוסף שלזינגר אמר, הקפתי את קלויזנבורג, שלא יהרגו אותי, בהרים בשבילים, ובלילה בחשכה מוחלטת. לכן כתוב בתנא דבי אליהו שעכשיו זה נפל בידי המתחזשים, [-] בתר"ל הוא הקים עטרה ליושנה.

עכשיו זה הרי"ף, האדמו"ר מטאלנא, כל הצינים של כל הצדיקים נפטרו בנצח שבנצח. (מי שנפטר?) בנצח שבנצח ישר נכנסו לגן עדן. הרי"ף הבאר היטב, ר' שמואל מקאמינקא, מי לא נפטר? כל הצדיקים נפטרו בנצח שבנצח כי אז ישר נכנסים לגן עדן, ישר נכנסים בלי שום דין, הרי"ף נפטר, ר' דוד נפטר. והסבא של החיד"א הוא נסע באניה אז הוא נשאר עם התפילין ביד, היה נס שהוא החזיק את התפילין ביד לכן יש את החתימה, החסד לאברהם. יש את החתימה של אברהם אזולאי, חתימה זה... י' באייר זה הנס הכי גדול. (באר בשדה קפ"א).

משכיל אל דל" על שם ספרו וכן "רבי הלל מקולומיא" ע"ש עירו; י"א בכסלו תקע"ה, 1815-1816 באייר תרנ"א, 1891 היה מתלמידי החת"ס סופר, אב"ד מרגרטן, קלויזנבורג, סיקסו וקולומיא. גדול קנאי הונגריה בימיו.

היום זה נצח שבנצח, היום בלילה זה היארצייט של הקאמנער, של ר' דוד מטאלנע, של הרי"ף, באר היטב, פרי מגדים, כל צדיקי עולם שיזעו כל הש"ס וכל השלחן ערוך, שר' הלל קולומייגר שגם נפטר היום, שהוא הטיף לעלות לארץ ישראל, הוא

1 רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין, נולד כ"ה בשבט תקס"ו. נפטר בן 68 שנה, בי' באייר תרל"ד.

2 רבי דוד מברסקי (תקס"ח, 1808 - י' באייר תרמ"ב, 1882) היה בנו השישי של רבי מרדכי משרנוביל, ומקים חסידות טולנא.

3 הרי"ף - רבי יצחק בן יעקב אלפסי (ד' תשע"ג, 1013 - י' באייר ד' תתס"ג, 1103) מן הראשונים, היה מגדולי פוסקי ההלכה.

4 הבאר היטב שמצוי היום הינו הספר משלים ונסמך על ספר קדום יותר בעל שם דומה של רבי ישעיה בן רבי אברהם הלוי שהוא בעל היארצייט היום

5 רבי יוסף תאומים (ה' תפ"ז - י' באייר ה' תקנ"ב, 2 במאי) מגדולי פרשני שולחן ערוך. נודע בעיקר בזכות חיבורו פרי מגדים.

6 רבי הלל ליכטנשטיין (מכונה "בעל

מילתא דבר יחזותא

הגאונים: "תתקדמו אחורה בבקשה..."

6: איזו אשה מעצבנת. חצי שעה היא מספרת בטלפון, למה היא בכתה בלילה – ובשיא המתח היא יורדת מהאוטובוס...

7: "שעון שבת" – זהה המצאה גאונית, שמאפשרת לך להחליט, מתי האורחים ילכו הביתה...

8: הפירוש האמיתי ל: "לא יודע, נראה". – אני לא מגיע, לא חשבתי לבוא, ידעתי שלא אבוא, ואפילו לא התלבטתי לשגייה.

9: מספרים, שאם מצמידים את האוזן לרגל של אדם זר, אפשר לשמוע אותו אומר: "מה לעזאזל אתה עושה?"...

10: מה זה "ייסורים מכפרים"? מחזיק לולב ואתרוג ביד אחת, סידור ביד השנייה. ואז מגדלך בעין, ובדיק אז הטלית נופלת עם הכיפה, ובסחרור של חצי שניה, אתה מרים את היד עם הלולב ישר לתוך המאוורר הסמוך, כולך מתמלא באבק, ועשרות עיניים ננעצות בך על שתקעת את המאוורר...

1: לכבוד יום העצמאות – חיזבאללה נבחר להשיא את קרית שמונה...

2: עובד לבוס: אני עובד כבר 10 שנים, והמשכורת לא השתנתה. כעת 4 חברות רודפות אחרי, אני מבקש העלאה במשכורת. הבוס חושש שהעובד יברח, ומיד מבטיח להעלות את השכר. מתוך סקרנות הוא מוסיף ושואל: אמור לי מי הם החברות שרודפות אחריך? העובד: חברת חשמל, חברת פלאפון, חברת גז, וחברת הלוואות...

3: כמה דקות לפני חצות, אני הולך למטבח, לוקח משהו מהמקרר, סוגר אותו ושומע דברים נופלים. המחשבה הראשונה שעוברת לי בראש זה: "טוב, כנראה שמישהו בבוקר, הולך להיות ממש מופתע".

4: האשה לבעלה: כואב לי הראש היום, ולא בא לי לעשות כלום. הבעל: חבל, בדיוק רציתי להציע לך לצאת למסע קניות של בגדים. האשה: סתם צחקתי איתך. הבעל: גם אני...

5: רק באוטובוס אפשר לשמוע את המשפט

קדושת הצדיק

ר' חיקיל שאל את הרב'ה "רב'ה פאר וואס איר טוט אוף איך מחלקת", מדע?

כל אחד ואחד שעומד בנסיון להחזיק מעמד אצל רבנו, אז הרב'ה הופך אותו לדבר שלא היה מבריאת העולם, כל אחד שמחזיק מעמד אצל רבנו בכל הנסיונות, אז הרב'ה לאט לאט הופך אותו לדבר שלא היה מבריאת העולם, דבר כזה שלא היה מבריאת העולם.

כי כל נשמה זה דבר חדש לגמרי, זה דבר חדש לגמרי, כל נשמה זה דבר חדש לגמרי שלא היה מבריאת העולם, [ואפלו ענין הגלגולים, אין זה שאדם זה ירד שוב, אלא כל אדם הוא חדש לגמרי, אלא שזה בחינה של המגלגל וכו'... (הרב בשיעורים)] רק הצדיק יכול לגלות את זה, אף אחד לא יכול לגלות את האוצרות שטמונים בכל נשמה, רק הצדיק. (מעלות הצדיקים).

רק הצדיק – יכול לגלות את האוצרות הטמונים בכל אחד

אדם צריך להיות כלו באורות, כלו מקף באור הנצח, רבנו זה נצח, וצריך להיות מקף באור הנצח, להיות כל יום מקף באורות של רבנו, שרבינו יכול להכנס רק כשאנחנו בשפלות וענוה, רק שאדם רודפים אותו ומשפילים אותו אז אפשר להמשיך לו את האור האלוהי, רק כשאדם הוא גרדף וכלם מדברים עליו, כי הרב'ה אומר הבאתי לכם מתנה מחלקת, עלי [צריך שיחלקו] מהפריזבע לפריזבע, הרב'ה אומר עלי חולקים מפסיעה לפסיעה, מאצטבא לאצטבא, פריזבע זה הגדרות שמפרידים בין רשות הרבים לחצרות, אז הרב'ה אומר מגדר לגדר, מהפריזבע לפריזבע, הרב'ה הביא את המתנה מחלקת, הרב'ה אומר המתנה הכי גדולה של הברך אדם זה מחלקת.

הילדים

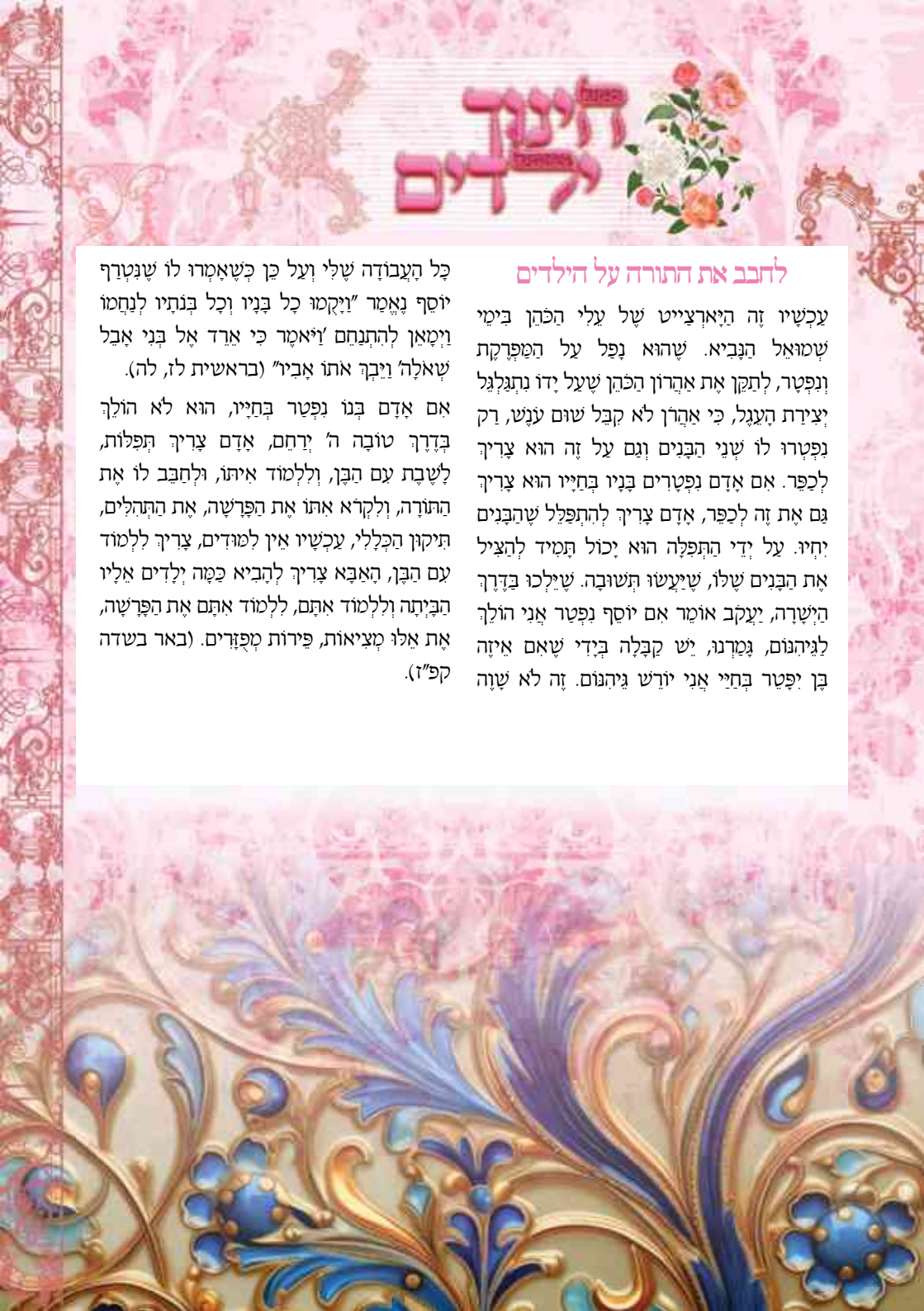

לחבב את התורה על הילדים

כל העבודה שלי ועל כן כשאמר לו שגטרף יוסף נאמר "ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו" (בראשית לז, לה).

אם אדם בגו נפטר בחייו, הוא לא הולך בדרך טובה ה' ורחם, אדם צריך תפלות, לשבת עם הבן, וללמוד איתו, ולחבב לו את התורה, ולקרא אתו את הפרשה, את התהלים, תיקון הכללי, עכשיו אין למודים, צריך ללמוד עם הבן, האבא צריך להביא כמה ילדים אליו הביתה וללמוד אתם, ללמוד אתם את הפרשה, את אלו מציאות, פירות מפורים. (באר בשדה קפ"ז).

עכשיו זה היארצייט של עלי הכהן בימי שמואל הנביא. שהוא נפל על המפרקת ונפטר, לתקן את אהרון הכהן שעל ידו נתגלגל יצירת העגל, כי אהרן לא קבל שום ענש, רק נפטרו לו שני הבנים וגם על זה הוא צריך לכפר. אם אדם נפטרים בניו בחייו הוא צריך גם את זה לכפר, אדם צריך להתפלל שהבנים יחיו. על ידי התפלה הוא יכול תמיד להציל את הבנים שלו, שיעשו תשובה. שילכו בדרך הישרה, יעקב אומר אם יוסף נפטר אני הולך לגיהנום, גמרג, יש קבלה בידי שאם איזה בן יפטר בחייו אני יורש גיהנום. זה לא שנה

קדושת הבית

האשה תמיד יש לה רוח הקודש

הולך לאבדון הוא והבנים שלו! לכן האשה היא הנלחמת. לכן אומר ה' לאברהם "שמע בקול שרה אשתך" מה שהאשה אומרת זה קדש קדשים! תמיד צריך לשמע בקול האשה, חוץ מאם תגיד לו לחלל שבת, אבל כל מה שאומרת זה קדש קדשים! אז כתוב בפרשה "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה" (בראשית כ"א י"ב), אומר רש"י ששרה היתה יותר גדולה מאברהם אבינו, כי רק שרה הבינה את האמת, היא הבינה היה לה עין חדה, היה לה רוח הקדש אמתית. כי בכל אשה יש רוח הקדש, בכל אשה יש בחינת נבואה. (שעור מתשפ"ג).

האשה היא תמיד יש לה נבואה יש לה רוח הקדש, והאשה היא תמיד יותר מהאיש בכל המובנים! ככה ה' ברא שהאשה תהיה יותר מהאיש, יותר משלמות מהאיש, יותר יראת שמים מהאיש, יותר תמימה מהאיש. האיש הוא מלא קומבינות הוא יש לו איפונים וסמרטפונים והכל זה עבודות זרות, הכל זה אלילים, הכל זה האדם שורף את הנשמה שלו! ברגע שהוא מחזיק איפון נשרפה לו הנשמה! גמרנו הוא אבוד לנצח נצחים. האשה עוד רוצה להציל משהו, והאיש הוא טפש, הוא לא מבין כלום, הוא לא מבין שעכשו הכל

קדושת ההורה

העיקר זה מוח מחיר וחריף

דלא א'תידע [ר"ת] אדר, לכן זה הכל על
חדש אדר כל הפסלים שהוא עשה.

הרבה אומר כאן בתורה ע"ב שאדם צריך
שיהיה לו מוח מחיר וחריף, לא מספיק שיש
לו מוח, צריך מוח מחיר וחריף, צריכים כל
היום ללמד גמרא, כל היום משבע בבקר עד
עשר [בערב], רק ללמד גמרא אחרי זה יש
לו מעשר בלילה עד שבע בבקר יש לו תשע
שעות שהוא יכול ללמד דברים אחרים, אבל
קדם צריך משבע בבקר עד עשר בלילה רק
ללמד גמרא שיהיה לו מוח מחיר וחריף, מהיר
וחריף, "חזית איש מהיר במלאכתו" (משלי
כב, כט), צריך שיהיה המוח הכי מהיר בעולם
הכי חריף בעולם.

אדם צריך שיהיה לו מוח כמו מתושלת, שהוא
היה מזוז את השמש, מי שיש לו מוח מהיר
הוא יכול להזיז את השמש. (שעור מתשפ"ג).

הרבה אומר שהעקר זה שאדם יהיה לו מוח
מחיר וחריף, הוא צריך לחדד את המוח, יש
פה חנות למכשירי כתיבה כאן במאה שערים
אז תוכל להשיג מחדד לשעור הבא, הרבה
אומר שצריכים לחדד את השכל, כך הרבה
אומר, לחדד, שיהיה לאדם שכל חד וחריף
שיהיה בחינת אברהם אבינו, שאברהם ידע
את כל הש"ס בעל פה היה לו 400 מסכתות
היה לו שהוא ידע אותם בעל פה אברהם
אבינו כתוב בגמרא עבודה זרה, ואברהם אבינו
שהוא היה ראש המאמינים, הוא לא היה יהודי
בהתחלה, הוא היה הבן של תרח הוא גדל בבת
ים הוא היה הבן של תרח, ותרח חנך אותו,
חנוך לכבד את הפסלים לרחץ אותם, הוא היה
עושה פסלים מפלסטלינה חמר, הוא עושה
פסלים, יום ולילה עושה פסלים. כי ר'ישא